

özgür gelecek

Haftalık Pêşeroja Azad

Sayı: 48

www.ozgurgelecek.net

Fiyat: 1 TL

23-29 Temmuz 2015

Özgür Gelecek'ten

Hem Kürt hem doğa hem halk düşmanı!

Merhaba,

Biz bu satırları yazarken Cudi ve Kato Dağlarında çıka(r)la'n yangınla onlarca hektar ormanlık alan kül edilmiş ve yangın sürüyordu. Çatışmasızlığı fırsat bilen TC, önce her yanı kalekollarla çevirdi, askeri operasyonlarını sıklaştırdı, şimdi de ormanları; binlerce ağacı yakıp kül ediyor. İşte Kürt düşmanı, doğa düşmanı, halk düşmanı devlet ve icraatları...

Gazetemizin bu sayısında devletin icraatlarından çeşitli örnekler aktardık. LGBTİ olduğu için İran'da idam edilen 14 yaşındaki Akbar'ı, Serapool direnişinde anneleri ile birlikte direnişin parçası haline gelen grev çocuklarını yazdık. Nevin ve Çilem için kadınların başlattığı mektup çalışmasına yer verdik, komşu Yunanistan'ı es geçmedik elbette. Bir de festivallere yer verdik bu sayımızda... Hem geride bıraktığımız Evvel Temmuz hem de önümüzdeki günlerde gerçekleşecek Munzur Festivali gazetemizin diğer gündemleri oldu.

Serkeftin!

Gündem

SENFONİSİNİ ARAYAN USTAI

Sayfa 03

Göğün Yarı

Güç ve yazgısını reddeden kadınları...

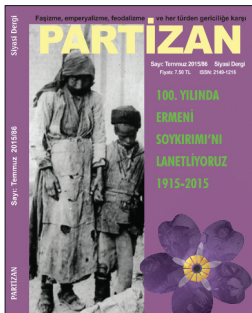
Sayfa 07

Pusulâ

Gerçekleri doğru tanımlamak ve sorumluluklarımız

Sayfa 11

ÇIKTI

YUNANİSTAN NASIL KURTULUR!

Yunan halkının "OXI"si ile Syriza'nın "OXI"si arasında temelden bir fark olduğu açığa çıktı. Tam da bu nedenle önümüzdeki süreçte, uygulamaya konulacak kemer sıkma politikaları nedeniyle halk hareketinin yükselme eğilimi içine girmesi bir sürpriz olmaz.

Sayfa 8

İslamcı Camia İçinde

Ajan Tartışması:

DURUN SİZ KARDEŞSİNİZ!

Sayfa 9

Kimdir devlet?

Havva Ana Karadeniz'de "Yeşil Yol" projesine karşı başlatılan direnişte bu soruyu sormuştu ve "Devlet bizim sayemizde devlettir! Ben halkım!" şeklinde de cevaplamıştı. Aynı devlet yine yakıp-yıkmaya devam ediyor. Şirnex'te Cudi ve Kato dağı günlerdir yanyor! '90'larda köy baskınları, işkenceler, gözaltında kaybetmelerle T. Kürdistanı'nı insansızlaştırma çalışmalarını yürüten devlet, bugün yön-

temini az bir az değiştirerek; bölgedeki derelerden, ormanlara, dağlara kurutuyor-yakıyor-yıkıyor.

Devletin insana-doğaya yönelik katliam politikaları hepimizin malumu... Ancak bu bilinirliği değiştirmek yine bizim elimizde. Havva Ana'nın sözlerini hatırlayarak şu çıkarımı yapmakta fayda var: Devlet bizim sayemizde devlet, onu yıkmak da bizim elimizde!

Serapool direnişinde çocuk olmak...

Serapool işçileri 40 günüdür aşkıdır fabrika önündeki direnişlerine devam ediyor.

Sayfa 4

"Baltalar elimizde, uzun ip belimizde"

Sayfa 13

Aman "Fotoğraf Makinesi" ile dolaşmayın!

Örgüt üyeliğine delil; "Fotoğraf makinesi" ve "ses kayıt cihazı"; 4 YDG'li hala tutsak!

Sayfa 15

Ya örgütleneceğiz ya da yok olacağız!

Bazen insan ne yazsa yeterli olamayacağını düşünür. Hangi kelimeleri kullanırsa kullansın, kimse onu anlamayacakmış gibi gelir. Gök kararı ve güneşin bir daha doğmayacağını sanırsın. Sağırdır insanlar, kördür adeta. Bağırırsın, çığlıkların yankılanır yeryüzünde ama duymazlar. Kör olmuşlardır sanki, görmeler o ince boynuna takılmış körpe bedeninin ağaçta asılı olduğunu.

İran'da **Akbar Zargarzadeh** adlı 14 yaşındaki öğrenciden bahsediyorum. Eşcinsel olduğu için İran'daki faşist, homofobik diktatörün emriyle tüm okul arkadaşlarının gözleri önünde idam edildi. İbretlik olsun diye kıydılar ona. "Eşcinsellerin öldürülmesi Allah'ın emridir" dedi bir din alimi(!).

Önce ağaca ipi astılar. Yanındaki kollarından tutarak "yürü" dedi ona. O korkarak attı adımlarını. Daha 14 yaşındaydı ve hayalleri vardı. Aklından ailesi geçti büyük ihtimalle. Acaba annesi ne yapıyordur şimdi diye düşündü çocuk, cellatlarının kollarında yürürken. Ağaca yaklaştı Akbar. Durdu. Gökyüzüne baktı son kez. Derin bir nefes aldı. Yanında duran sakallı adam etraftaki arkadaşlarına "öğütler" veriyordu. Ölmeliydi Akbar; çünkü toplum, din, devlet böyle istiyordu. Belki sevgilisini gördü karşısında. Son kez öpmek istedi onu. Kim bilir belki de sarılıp ağlamak geçti aklından. Sonra ipi doladılar boynuna. Birden sessizlik oldu. Herkes taş kesilmişti sanki. Neden kimse ses çıkarmıyordu? Dünya bu kadar mı sağır ve kördü. Gökyüzü demin berraktı. Ne çabuk sardı kara bulutlar? Yere baktı Akbar. Bir karıncanın ekmek taşıyışını gördü. Yaşamak geldi aklına o an ip boynundayken. Hafif gülümsedi. Bir damla göz yaşığı aktı. Ağlaması öleceği için değildi. Onun gözyaşları bizim için aktı. Bizim buz kesmiş yüreğimizi ısıtma umuduyla aktı. Sonra birden karardı herşey. Nefesi düğümlendi. Ayakları son kez koşuyordu havada. Elleri arkadan bağlıydı. Bileklerini bir umut ipten kurtarmaya çalıştı. Gücü tükendi. Nefes yoktu, güneş yoktu, aşk yoktu... Aldılar hepsini saniyeler içinde ondan. 14 yaşında cinsel kimliği yüzünen sonlandı yaşamaı.

Şimdi ben ne yazayım? Devletlerin erk anlayışını mı, bundan doğru

Susmanın değil
haykırmamanın zamanı,
sağır kulaklara inat!
Hayatlarımızı altüst
edenlerin hayatları altüst
olana kadar kanat
çırpacacağız gökkuşağına!

Akbar 14 yaşında ağaca
iple asıldı.
Duydunuz mu?

gelişen toplumdaki homofobiyi mi? Ya da "arkadaşlar duyarlı olalım" cümlesini mi?

Bu yazılar binlerce kez yazıldı-çizildi. Altını çizerek söylüyorum bu yazılar gerekirse binlerce kez daha yazılıp çizilecek. Ama daha fazlasına ihtiyacımız var. Yazmaktan daha fazlasına...

Akbar ne ilk ne de son. Sizler ("sizler" kelimesini bilerek seçtim) suçlusunuz. Kızacak bu yazıyı okuyan bazı "arkadaşlar". Çünkü ölüm "uzak" size. Kadınlar daha iyi anlar bizi ama onlar da hissedemez tam olarak ne demek istediğimizi. "Savaş esiriyiz" biz! Deşifre olduğumuzda öldürülme korkusu ile başlarız ergenliğe. Hayat boyu rol yapma "ihtiyacı" duyarız. Siz yıllarca kendiniz olamamanın ne demek olduğunu bilir misiniz?

**Yakınmıyoruz,
isyan ediyoruz!**

Değişiyoruz, eskisi gibi olmamaya and içme zamanı geldi. Akbar'a ne deriz biz sonra? Nasıl bakarız yüzüne? Dünyanın dörtte biri biziz. Yaşamın her alanında gizli ya da açık varız. Peki ya gücümüz? Açığa çıktığında muazzam yıkıcılığa sahip olan gücümüz nerede? Bunu açığa çıkarma, örgütlenme ve tüm erk an-

layışlara, ölümüne savaş açmak zorundayız.

Biz değiştireceğiz, bir başkası değil! Sorunların çözümü onu yaratanlarda değil, o sorunla boğuşanlarda. Çözüm bizde, güç bizde. Tek yapmamız gereken örgütlenmek ve harekete geçmek... Güneşi avuçlarımıza alabilmek için birçok kelebeği yağmurlu havada gökkuşağına uğurlayacağız belki. Ama alacağız güneşi koynumuza en yakıcı sıcaklığıyla. O zaman üşümeyecek Akbar toprağın altında. Boynunun çıkaracak ipi. Çözülecek elleri ve basacak toprağa havada asılı kalan ayakları. Görecek yine eskisi gibi ve derin derin nefes alacak. Çekecek gökyüzünü nefesiyle içine. Birçok kelebek çıkacak kabuğundan Akbar gibi. Selamlayacaklar bizi gökkuşağının altından.

Susmanın değil haykırmamanın zamanı, sağır kulaklara inat! Hayatlarımızı altüst edenlerin hayatları altüst olana kadar kanat çırpacacağız gökkuşağına!

Akbar 14 yaşında ağaca iple asıldı. Duydunuz mu?

(Bir ÖG okuru)

Maltepe'de tutsak LGBTİ'ler açlık grevinde

H. Merkezi: Maltepe Cezaevi'nde Türkiye vatandaşı olmayan beş trans kadın, Türkiyeli trans kadın tutsaklardan ayrılmalarına tepki göstermek için açlık grevine başladı. Maltepe 2 No'lu L Tipi Ceza İnfaz Kurumu'ndaki 21 LGBTİ tutsağın, Haziran ayında Maltepe 1 No'lu L Tipi Ceza İnfaz Kurumu'na sevki gerçekleştirildi.

Sevkinin ardından ise LGBTİ tutsaklarla Türkiye vatandaşı olmayan trans kadın tutsaklar ayrıldı. Tutsaklar durumlarını anlatmak amacıyla mektup yazdı. Özellikle, 3 No'lu Ceza İnfaz Kurumu'na sevk edilen biri Azerbaycanlı, dördü Brezilyalı olan trans kadınların ihtiyaçlarının karşılanmadığı belirtilen mektupta, Türkiyeli ve yabancı trans kadın tutuklularının yeniden bir araya getirilene kadar açlık grevine başladıklarını ifade edildi.

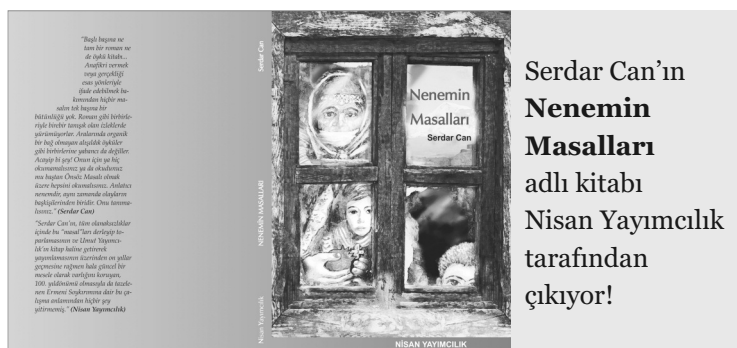
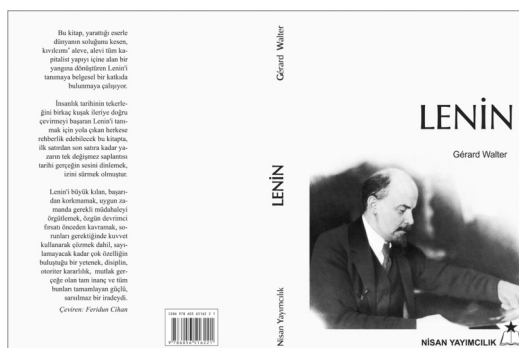
Londra'dan İstanbul Onur Yürüyüşü'ne dayanışma mesajı

H. Merkezi: İstanbul'da homofobi ve transfobiye karşı düzenlenen 13. LGBTİ Onur Yürüyüşü'ne yönelik polis saldırısı Londra'da protesto edildi.

Birçok örgüt ve topluluğun katkısıyla düzenlenen eyleme **Lesbians and Gays Support the Miners** (Lezbiyen ve Geyler Madencileri Destekliyor), **Peter Tatchell Vakfı**, **Day-Mer Kürt Türk Dayanışma Merkezi**, **Out & Proud Diamond Grubu** ve Yeşiller Partisi Lideri **Natalie Bennett** de destek verdi.

TC Büyükelçiliği önünde yapılan eylemde AKP hükümetinin nefret ve şiddet politikalarına, hükümetin nefret söylemiyle yaratmaya çalıştığı Müslümanlar ve LGBTİ'ler karşıtlığına ve bunun sakıncalarına dikkat çekildi.

Örgütler bundan sonra da İstanbul Onur Haftası Komitesi'nin hukuk mücadelesine tam destek vereceklerini ve sürecin takipçisi olacaklarını belirttiler.

Serdar Can'ın
**Nenemin
Masalları**
adlı kitabı
Nisan Yayıncılık
tarafından
çıkıyor!

SENFONİSİNİ ARAYAN USTA!

7 Haziran seçimlerinden sonra koalisyon hükümeti kurma görüşmeleri başladı. Seçimlerden birinci parti olarak çıkan AKP, Ahmet Davutoğlu'nun liderliğinde hükümet kurmak için görüşmeler gerçekleştiriliyor. Koalisyon hükümeti kurma görüşmelerinin bu kadar geç başlamasının arkasında, AKP'nin oy kaybetmesi ve "hırsız ve katil"liği tescilli Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın kendi çıkarlarını önceleyen bir siyaset hesabı yapması olduğu bir sır değil. Yapılan ilk temaslardan sonra basında tartışılan, bir AKP-CHP koalisyon hükümetinin kurulabileceği üzerinedir. Ancak henüz arka planda gerçekleştirilen pazarlıklar ve özellikle de Cumhurbaşkanı R. T. Erdoğan'ın tavrı belirsizliğini koruyor. Bu durum Türkiye siyasetinde bir erken seçim olasılığının gündemde olması anlamına geliyor.

Bu görüşmeler sürerken, AKP hükümeti kaldığı yerden icraatlarına devam ediyor. Bir yandan bürokraside atamaları sürdürürken, diğer yanda Gezi Parkı ile ilgili Danıştay kararında olduğu gibi, halk düşmanı kararların alınmasına devam ediliyor. Kuşkusuz ki AKP, 7 Haziran öncesindeki gibi bir konumda değil. Ama halen devlet bürokrasisi içinde köşe başlarını tutmuş olması, kendisine belli bir avantaj kazandırıyor. AKP bu avantajı iyi kullanarak olası bir koalisyon hükümetinden en az zararlı (ki bunu başta R. T. Erdoğan olmak üzere AKP kadrolarının işlediği suçların üzerinin örtülmesi ve bugüne kadar AKP lehine çalıştırılan soygun ve talan düzeninin devam ettirilmesi olarak anlamak gerekir) kalkmak istemektedir.

AKP ile koalisyon hükümeti kurmak isteyen parti ise, başta AKP'nin devlet bürokrasisinde kazanmış olduğu mevzilerden geriletilmesi olmak üzere, soygun ve talan düzeninden daha fazla nemalanmak istemektedir. Koalisyon hesaplarında R. T. Erdoğan ve hampalarının yargılanması gibi bir gündem asla olmayacaktır. Çünkü düzen partilerinin seçim öncesi halka verdiği sözlerin hiçbir anlamı bulunmamaktadır. Mesele "ülke ve millet çıkarları" gerekçesiyle ele alınacak ve kapatılacaktır.

Ancak bu durum hakim sınıflar ve onların temsilcileri içinde uzlaşma sağlandığı anlamına gelmemektedir. Ülkemizde hakim sınıflar içinde dalaş ve birbirini geriletme tasfiye etme çalışmaları, başta yargı olmak üzere, medya eliyle sürdürülmektedir. Kendi aralarındaki dalaşın sürdürülmesine dair güçlü işaretler vardır. Anayasa Mahkemesi'nin dershane kararı, "paralel örgüt" iddiasıyla yargıda tasfiyenin devam etmesi, MİT TIR'ları iddianamesinin

kabul edilmesi gibi örneklerle göreceğimiz üzere devlet bürokrasisi içinde çatışma tüm hızıyla devam etmektedir. Öte yandan ise düzenin fitratında olan halka saldırılar (Karadeniz'de "yeşil yol", Kürt halkına dönük saldırılar vb.) tüm hızıyla sürdürülmektedir.

"Halkı kin ve düşmanlığa sevk etme"ye devam!

Türkiye'nin en önemli meselelerinden biri olan Kürt sorununa yaklaşım, hakim sınıf partilerinin halka saldırısının devam ettiğini göstermektedir. HDP ile koalisyon görüşmeleri başta olmak üzere, yapılan açıklamalar ve gösterilen tutumlar bunun kanıtıdır. Başından itibaren ifade ettiğimiz üzere; hakim sınıfların Kürt sorununa "çözüm" olarak ortaya attığı politika oyalama, çürütme ve tasfiye etme amacı taşımaktadır.

TC devletinin atmak zorunda kaldığı adımlar, meseleyi gerçek anlamda çözmekten ziyade (ki burjuva anlamda dahi olsa demokrasi TC'nin fitratında yoktur!), başta PKK olmak üzere Kürt halkının mücadelesi sonucundadır. Bu mücadelenin boyutu ve etkisi nedeniyle Türk hakim sınıfları artık sürdürülemez olan Kürt politikasında manevra yapmak zorunda kalmıştır. Bir yandan "Dolmabahçe Mutabakatı" adı altında, Kürt sorununu çözmek için adımlar atılacağı sözü verilirken, diğer yandan ise oyalama siyaseti güdülmüş, sorun çözülüyor"muş" gibi yapılmıştır.

Denilebilir ki bu sürecin tek hayata geçen noktası "karşılıklı ateşkes"tir. Ancak bu "mutabakat"ta bile faşizmin güçleri sadece gerillaya karşı askeri operasyonlar yapmamış (ki bunun nedeni kanımızca askeri kayıplardan çekinmesidir), onun dışında Kürt halkına yönelik haksız savaşın bütün argümanlarını gündemde tutmuştur. T. Kürdistanı'nda baraj, yol ve karakol yapımlarından, ajanlaştırma ve işbirlikçileştirme saldırılarına, gözaltı ve tutuklama furyalarından HDP mitingleri ve çalışmalarına yönelik silahlı ve bombalı saldırılara kadar, her türlü karşı devrimci yöntem kullanılmaya devam etmektedir. Bizzat müzakere yürütüldüğü söylenen Abdullah Öcalan'a ağır tecrit koşulları dayatılmaya devam etmesi dahi bu ikiyüzlü politikanın kanıtıdır.

Her şey bir yana daha düne kadar "dağda değil düzde siyaset yapın" diyerek saldırdıkları Kürt hareketine ve temsilcilerine yönelik saldırılar tüm hızıyla sürmektedir. Bizzat T. Erdoğan, bayram sabahında dahi, "Dolmabahçe Mutabakatı" nı kabul etmediğini açıklarak; "Türk milleti bir noktaya kadar sabreder. Ama sabrın da bir sınırı var. Nihai kararını buna göre verir... Herkes kendi değerleri içinde siyaset yürü-

Türk hakim sınıfları ve onların temsilcisi "usta" zordadır. Bu nedenle sadece kendi borazanının öttüğü bir senfoni istemektedir. Onun kafasında olan, kendi borazanının dışında hiçbir çalgının çalınmasına izin verilmediği bir resitaldir.

tebilir ama bunu ülkenin şartları diye öne süremez. Eğer birbirinize şartlarını dayatmaya kalkarsanız ortaya bir senfoni çıkmaz kakafoni çıkar. Biz senfoni arıyoruz" diyerek Kürtleri ve ilerici demokratik güçleri tehdit etmeye devam etmektedir. (17 Temmuz)

HDP'nin barajı geçmiş olması ve önemli sayıda milletvekili çıkarmış olması, başta R. T. Erdoğan olmak üzere, hakim sınıf temsilcilerinin kimyasını bozmuş durumdadır. Düne kadar yere göğe sığdıramadıkları "milli irade"yi bugün (HDP'ye oy vermiş milyonlarca insanın taleplerini) "kakafoni" ilan etmekten çekinmemektedirler. Üstelik her şey bir yana bizzat kendi yasalarında olan haliyle düşünüldüğünde bile, "Türk milleti bir noktaya kadar sabreder. Ama sabrın da bir sınırı var. Nihai kararını buna göre verir" diyerek halkı kin ve düşmanlığa sevk edip, suç işlemeyi sürdürmektedir.

"Kakafoni"den devrim çıkartmak zorunluluğu!

Ne kadar güçlü görünürlerse görünsünler, Türk hakim sınıfları ve onların siyasi alandaki temsilcilerinin kriz halinde oldukları açıktır. Seçimler onlara belli oranda hareket imkanı sağlamış olsa da, yönetme krizlerini çözmüş değillerdir. Hem ülke içinde koalisyon görüşmelerinde yaşanan tartışmalar ve düzen partileri nezdinde

hakim sınıflarının başta Ortadoğu olmak üzere, bölgedeki etkisini daha da sınırlandıracak gelişmelere kapı açacaktır. Bu anlaşmanın orta ve uzun vadede İran'ın bölgedeki etkisini arttıracacağı kesindir. Bu durumdan Türk hakim sınıflarının ve onların "neo-Osmanlıcı" hayallerinin zarar göreceği ortadadır.

Türk hakim sınıflarını, emperyalizmin bölgedeki uzantısı olarak zor günler beklemektedir. Nitekim bunu fark eden ve dillendirenler de vardır. Eski Cumhurbaşkanı Abdullah Gül, TC devletinin Ortadoğu ve Arap politikalarının gerçekçi bir zemine oturtulmasını isterken, kuşkusuz Türkiye'nin bölgede yaşadığı "değersiz yalnızlığa" karşın, İran'ın yükselen durumuna da işaret etmektedir. Yapılan anlaşma özellikle TC'nin Suriye siyaseti ve IŞİD gibi katliamcı çetelere verdiği desteğin daha da sorgulanmasına neden olacaktır.

Türk hakim sınıfları ve onların temsilcisi "usta" zordadır. Bu nedenle sadece kendi borazanının öttüğü bir senfoni istemektedir. Onun kafasında olan, kendi borazanının dışında hiçbir çalgının çalınmasına izin verilmediği bir resitaldir. Halkın kendi taleplerini dayatmasını bir kakafoni olarak görmektedir.

"Usta" tedirgindir! Farklı seslere, farklı enstrümanlara yönelik tahammülsüzlüğü ve saldırganlığı bundandır. Ancak geçmiş güzel günler geride

açığa çıkan ikiyüzlülükleri ve hem de Kürt halkının mücadelesiyle, işçi sınıfının (metal işkolunda olduğu gibi) direnişleri, köylülerin çevre mücadeleleri vb. vb. tüm hızıyla sürmektedir. Ortada hakim sınıfları ve onların temsilcilerini rahatsız eden bir kakafoni vardır. Sınıf mücadelesi çeşitli veçheleriyle tüm hızıyla sürmektedir.

Ülke dışında ise örneğin son olarak İran'ı nükleer programından vazgeçirmek için "P5+1" diye bilinen BM Güvenlik Konseyi'nin beş daimi üyesiyle, İran arasında anlaşma sağlanması, Türk

kalmıştır. Türkiye işçi sınıfı ve halkı, hakim sınıflar ve onların temsilcileri tarafından bir kakafoni olarak tanımlanan taleplerinde ve mücadelesinde ısrarlı olacaktır.

Böyle bir tabloda devrimcilere düşen görev bellidir. Bu halk var olduğu müddetçe, ülkemizdeki çelişkiler varlığını ve keskinliğini koruduğu sürece devrimci durum güncelliğini korumaktadır. Sorunumuz bu devrimin güncelliğine uygun davranmak ve konumlanmaktan geçmektedir. Bunun yolu da bilinmez değildir.

İZENERJİ'de anlaşmaya varıldı

H. Merkezi: İzmir Büyükşehir Belediyesi'ne ait İZENERJİ ile işyerinde örgütlü Genel İş İzmir 2 No'lu Şube arasındaki toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde anlaşmaya varıldı.

İzmir Büyükşehir Belediyesi'ne ait İZENERJİ ile DİSK Genel İş arasında 6 aydır devam eden görüşmeler sonunda ücretlere yüzde 14,5, sosyal haklar ve ikramiyelerle yüzde 20'ye varan artışta

anlaşma sağlandı. Belediyenin son teklifinden sonra, işyerlerindeki tüm birimlerde sözleşmenin imzalanıp imzalanmaması ile ilgili işçiler içinde oylama yapıldı. Oylamanın ardından sendika ve belediye arasında sözleşme imzalandı.

Sözleşmenin ardından sendika başkanları ve işçiler mücadelelerinin devam edeceğini söylediler.

Fabrika işçilerini taşıyan minibüs tıra çarptı

H. Merkezi: Balıkesir'in Bandırma ilçesinde, bir fabrikanın işçilerini taşıyan minibüsün tıra çarpması sonucu 18 kişi yaralandı.

Son zamanlarda güvencesiz yaşam koşullarında çalışan işçiler neredeyse her gün iş katliamlarında yaşamlarını yitiriyorlar. Emeği sömürülen halk yoksulluğa maruz kalmakla beraber ölümlerle buruna yaşamaya devam ediyor.

Kazada hafif yaralanan sürücü ve 14 işçi, Acil Servis ekipelerince olay yerinde tedavi edilirken Zeki Alan, Yasin Tatar ve İsmail Göker ise Bandırma Devlet Hastanesi'ne kaldırıldı.

Konya'nın Karapınar İlçesi'nde ise Suriyeli tarım işçilerini taşıyan minibüsün devrilmesi sonucu 18 kişi yaralandı.

Suriyeli tarım işçilerini taşıyan İsmail Şekerci yönetimindeki minibüs, Konya-Karapınar karayolu Sazlıpınar Mahallesi yakınında seyrederken sürücüsünün direksiyon kontrolünü yitirmesi sonucu devrildi. Kazada sürücü Şekerci ve Suriyeli 17 kişi yaralandı. Yaralılar, ambulanslarla kentteki çeşitli hastanelere kaldırıldı.

Mevsimlik tarım işçilerini taşıyan kamyonet devrildi

H. Merkezi: 14 Temmuz günü Antakya'da mevsimlik tarım işçilerini taşıyan kamyonetin devrilmesi sonucu 3 kişi hayatını kaybetti; 13 kişi ise yaralandı. Yaşanan bu cinayetle birlikte son bir haftada yara-

lanan ve ölen tarım işçisi sayısı 50'yi aştı.

Antakya'nın Reyhanlı ilçesinde, tarlalarda çalıştıktan sonra öğle saatlerinde memleketleri Urfa'ya dönen tarım işçilerini taşıyan kamyonet, Antep-Urfa Otoyolu'nda lastiğinin patlaması sonucu kontrolden çıkarak devrildi.

Kazada biri bebek 3 kişi yaşamını yitirirken 13 kişi de yaralandı.

Serapool direnişinde çocuk olmak...

Kartal: Zor çalışma koşulları sonrası direnişe geçen Serapool işçileri 40 günü aşkındır fabrika önündeki direnişlerine devam ediyor.

Direnişe geçen işçiler, iş arkadaşlarını direnişle birlikte tanımaya başladıklarını ve kocaman bir aileye dönüştüklerini her defasında vurguluyorlar. Çünkü direnişe geçen işçilerin çocukları, eşleri, akrabaları, mahalleli haklı davalarının yanında ve bunu da direniş çadırında bulunarak ya da ellerinden geldiğince katılarak sağlamaya çalışıyorlar. Direnişin başladığı günden bu yana çok şey öğrendiklerini belirten işçiler, bu durumu da şöyle açıklıyorlar: *"Yan yana çalıştığımız işçi arkadaşlarımızla birlikte mücadele edersek, eğer ister ve kararlı olursak, haklarımızı alabileceğimizi öğrendik."*

Tabii, direnişte bu birlik ve beraberlik oluşmuşken Serapool patronu da bu direnişi kırmak için öncesinden kovduğu işçileri arayarak tekrardan işe başlatmaya çalışıyor. Patronun bu işe başlama çağrısına karşılık veren birkaç işçi yüzünden kısmi anlamda bir üretimin yapıldığını belirten direnişteki işçiler bu sürecin sadece patrona "zaman kazandırdığını" belirtiyor.

Direnişteki Serapool işçileri bu direnişin Serapool patronunun ömrünü uzatma hamlelerinden dolayı uzun sürme ihtimalinin olduğunu fakat kendilerinin bu durumun farkında olduklarını ve kendileri için daha olumlu olacağını kaydediyor. Açtıkları davayı sordüğümüzde ise ilk davanın Eylül ayının 9'unda gerçekleşeceğini aktaran işçiler avukatlarının talebiyle gruplar halinde dava açtıklarını ve bu davalara hazırlandıklarını aktardı. Serapool patronunun "kanunsuz grev" iddiasıyla yaptığı suç duyurusu sonucu açılan davanın bir anlamının olmadığını çünkü yasalarla haklarının yen-

diğini eklemeyi unutmuyorlar. Patronun bu açtığı davayı kazanması durumunda ise yaşanacakları *"Eylül'de görülecek dava için de somut bir kanıtımız olacak ve dava açık bir şekilde lehimize devam edecektir"* şeklinde belirtiyor işçiler.

"Direnişin Doğan ailesi"

Direnişin bir parçası olan Doğan ailesi, Serapool direnişindeki birlik ve beraberliğin en anlamlı örneği olarak karşımıza çıkıyor röportajımızda. Zaten Serapool işçilerini sürekli ziyaret edenlerin olduğu çadırlardaki kalabalıktan belli oluyor. Eşiyle dayanışmak için Pendik Belediyesi'nde çalışan temizlik işçisi **Sadık Doğan** da eşinin yanına sık sık ziyarete geliyor.

Eşinin sendikada örgütlenerek direnişe geçmesi ile birlikte Doğan, çalıştığı vakitlerde öğlen aralarını eşinin yanına gelerek geçiriyor ve direnişin bir parçası olmaya çalışıyor. Serapool'de geçmişte 5 yıllık bir çalışma sürecinin olduğunu da belirten Doğan, şimdiki patronun o zaman da işçilerle anlaşmadığını aktarırken sırf bu yüzden patronun bir fabrikasının da kapatıldığını söyledi.

Serapool direnişindeki çocuklar

Serapool direnişinin bir parçası olan çocuklara niye burada olduklarını sordüğümüzde çocuklar, oyun oynamanın yanında haklarını alamayan anne ve babalarının mücadelesinin bir parçası olduklarının bilincinde olduklarını verdikleri cevaplarla gösterdi.

Doğan ailesinin küçük çocuğu **İlkan Doğan** *"Annem gelince ben de geliyorum"* diyerek başlıyor açıklama-

ya. Bu gelişlerinde ablası ile dönüşümlü geldiklerini belirtiyor.

"Nazif"çe, "Aykut"ça direnmek

Direnişin en hareketlisi olarak gözüme çarpan **Nazif İnci** ise annesinin hakkını aradığı için direniş alanında olduğunu söylüyor. Nazif haklarını alamadıklarını annesinin ona anlattıklarıyla öğrendiğini belirtiyor ve yaşanan hak gasplarını *"Benim ayağım kırıldı. Annem yıllık iznini almak istedi, ama izin vermediler"* diyerek örneklendiriyor. Bu arada hüznülenen Nazif *"anneler yemek bile yiyemiyorlardı"* diyerek çalışma koşullarının ne kadar zor olduğunu aktarıyor.

6 yaşındaki Aykut Aslanyürek'e neden direniş alanında olduğunu sordüğümüzde ise *"Grev yapmak için"* diyerek direnişin bir parçası olduğunu ifade ediyor. Niye greve geçtiğini sordüğümüzde ise *"Sendikal hakkım için"* diyor. Aykut'a annesinin kendisiyle işi hakkında konuşup konuşmadığını sordüğümüzde ise *"Annem eğer okumazsam sendikacı ol diyor. Okursam da avukat olacağım, patronu yerle bir edeceğim"* diyor.

Serapool direnişindeki bu güzel çocuklarla yaptığımız kısa söyleşiyi bitirip yanlarından ayrılır ayrılmaz arkadan seslenerek *"Sen de işçi misin?"* diye sordular. İşçi olduğumu söyleyince *"Sen de bağıriyor musun?"* diyerek Serapool direnişinin onlarda yarattığı dünyayı yansıtıyorlar. Emeğin kutsallığı ve hak mücadelesinin ne kadar zor olduğunu fakat mutluluğun bu mücadelenin bir sonucu olarak güzel yanı olduğunu bu direnişten bir kez daha öğrenmiş oluyoruz.

Tarım arazileri küçülen, hasat ettiği ürün azalan köylüler, devletin tarım politikasıyla birlikte gün geçtikçe daha çok yoksullaşıyor ve ölüyor. Emek sömürsünü katmerli bir biçimde yaşayan tarım işçileri kendi topraklarının yetmezliği veya olmayan toprakları nedeniyle başka topraklarda çalışmaya muhtaç kalıyor. Yollarda katlediliyor ya da farklı farklı hastalıklara yakalanarak hayatını kaybediyor. Bütün bunların en büyük sorumlusu elbette devletin ta kendisidir!

Tarım işçileri yollarda katlediliyor! Manisa'daki katliamda hayatlarını kaybeden köylüler kendi bağlarının yetmemesi nedeniyle başka bağlara gidip asma yaprağı toplamak zorunda kalıyorlardı. Köylülerin kendi bağlarının geçimlerine yetmemesi onları tarım işçisi olarak başka bağlarda çalışmak zorunda bırakmıştır. Özellikle de hayatını kaybeden tarım işçilerinin hepsinin kadın olması ucuz iş gücü sömürsününün olduğunu ve kadınların kazandıkları paraları "aile geçimine katkı" adında erkeklerle verdiklerini düşündüğümüzde onların yaşadığı zorluk katmerleniyor.

Türkiye'de tarım işçiliği yaygın durumdadır. Buradaki en büyük sebep devletin tarım politikalarıdır. Her yıl tarım arazileri küçülürken köylülerin kullandığı gübre, mazot gibi giderlere sürekli zam yapıyor. Dünyanın en pahalı mazotunu kullanan Türkiye'de köylülerin durumu nasıl iyi olabilir ki? Sürekli artan giderler ve her sene azalan hasat köylülerin daha da yoksullaşmasına neden oluyor. Bir de bu işin doğal afet kısmı var. Yani ekinin verdiği hasat her yıl aynı olmamakla beraber doğal yollarla (yağmur, dolu vs.) çok daha azalabiliyor.

İşte köylülerin bu durumlarla karşılaşması onları tarım işçiliğine zorluyor. Kendi topraklarındaki ekin geçimlerine yetmediği için başka topraklara, başka şehirlere, başka bölgelere giden tarım işçileri yollarda katlediliyor.

Sabahtan akşama sıcaklığın altında çalışmasına rağmen tarım işçisinin kazancı ise çok az. Çünkü topraktaki sömürü had safhada. Devletin açıktan desteklediği büyük toprak sahipleri, devletin göz yummasıyla beraber çalıştırdıkları işçileri adeta iliklerine kadar sömürüyor.

Küçük üreticilik bitiriliyor Küçük üreticilik de devlet tarafından bitiriliyor. Köylüler ettikleri ürünlerden zarar etmekle beraber bunun yanına bir de giderlerin (gübre, mazot vs.) her sene zamlanmasını eklemeliyiz.

Devlet, yanlış tarım politikalarıyla

köylülerini önce yoksullaştırıyor, sonra iliklerine kadar sömürüyor ve en son yollarda katlediyor. Tabi ki şu soruyu da sormak lazım: Devlet bu politikaları yanlışlıkla mı yoksa çıkarı için mi yapıyor? Cevabımız açık ve net bir şekilde, devletin bunu çıkarları gereği yaptığıdır.

Türkiye'deki üretilen ürün gün geçtikçe azalıyor. Tarım arazilerinin her yıl kaybedilmesiyle beraber üretilenlerin yetmemesiyle beraber, ithalat da artıyor. İthal edilen malların ne kadarı evlerimize girebiliyor? Bu da ayrı bir soru olarak karşımızda duruyor.

Son 10 yılda uygulanan yanlış tarım politikaları nedeniyle Belçika büyüklüğünde tarım arazisi kaybedildi.

Köylülerin sağlığı da tehlike altında Sağlık açısından baktığımızda

köylülerin zararına olan bir diğer konu ise toplanılan ürünlerde olan kimyasal kalıntıları yani pestisitlerdir. Bu pestisitler sadece üründe değil ürünle beraber toprağa ve ota da ulaştığı için bunlarla temas eden köylülere zarar verdiğini söyleyebiliriz.

Köylüler genel sağlık açısından açık bir şekilde kimyasalların tehditinde. Köylüler yaz aylarında çalıştıkları sıralarda farklı farklı, bazıları ölümcül olan hastalıklara yakalanıyorlar.

Bu sene ihraç edilen 157 parti gıda ürününün standartlara aykırı olduğu için Avrupa ülkeleri tarafından iade edilmesi durumunun vahametini gözler önüne seriyor. En iyi, en kaliteli ürünlerin ihraç edildiğini düşündüğümüzde topladığımız ve yediğimiz ürünlerin sağlığımız ne kadar çok tehdit ettiği ortadadır.

Emekçiler Temmuz ayı bordrolarını yaktı!

Bursa: Bursa'da KESK üyesi emekçiler 3. dönem toplu iş sözleşmesi görüşmelerindeki gelişmeleri protesto etmek için 15 Temmuz'da bordrolarını yaktı.

Kitle adına açıklamayı okuyan KESK Bursa Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü **Süleyman Ayyılmaz**, Memur- Sen ile hükümet arasında yapılan 2014- 2015 toplu

sözleşme görüşmelerinin, tarihe kara bir leke olarak geçen satış sözleşmesi olduğunu vurguladı. Ardından emekçiler Temmuz ayı bordrolarını yakarak eylemi sonlandırdılar.

KEİG Platformu araştırmasına göre mevsimlik kadın işçiler 18 saat çalışarak 30 TL kazanıyor.

Kadın Emeği ve İstihdamı Girişimi (KEİG) Platformu, mevsimlik gezici tarım işçiliği ile ilgili hazırladığı raporla Türkiye'de yaz aylarında çalışan gezici tarım kadın işçilerinin içinde bulunduğu zorlukları ortaya koydu. Rapora göre kayıt dışı çalışanlar ve çocuk işçiler de eklendiğinde Türkiye'de mevsimlik işçi sayısının 1 milyona ulaştığı tahmin ediliyor.

Raporda yer alan bilgilere göre; mevsimlik işçilerin yüzde 80'i çadırlarda yaşıyor. Çadırların ortalama büyüklüğü 16 metrekare civarında ve ortalama 7 kişi yaşıyor. Hanelerin yüzde 56'sının elektrige erişimi yok. İşçilerin tuvalet ve banyoları da yetersiz.

Ücretler düşük, izin yok, koşullar ağır. Son dönemde mevsimlik tarım

Mevsimlik Tarım İşçisi Kadınlar 30 TL'ye Günde 18 Saat Çalışıyor!

İşçilerinin ücretleri valilik bünyesinde toplanan komisyonlar tarafından belirleniyor. 2015 yılı için Adıyaman Valiliği'nde yapılan toplantıda günlük 50, Malatya'da ise Temmuz ayının 15'inden önceki dönem için 40.5 TL, sonraki dönem için ise 43.5 TL olarak belirlenmiş. Ancak Manisa'daki kadın işçiler günlük 41 TL olsa da dayabaşlarına 5-10 TL verdikleri için ancak 30 TL kazanabiliyor. Kadın işçiler aylık 1.032 TL alırken, erkek işçiler 1.262 TL alıyor.

Raporda kadınların erkeklerden daha uzun süre ve daha ağır şartlarda çalıştığına da değiniliyor. Çalışma saatinin günde 18 saate kadar vardığı kayıtlara geçiyor. Tarımsal üretimde erkekler daha çok makine kullanır-

ken, kadınlar tohumlama, yabancı ot ayıklama, çapalama ve hasat işleri ile uğraşılıyor. Kadınlar mesaisi bittikten sonra yemek yapma, su taşıma, odun toplama, ateş yakma, çadır temizliği gibi işler de yapıyor.

Geçen yıl en az 309 tarım işçisi hayatını kaybederken bu yıl sadece kamyon yolculukları sırasında 20'den fazla işçi hayatını kaybetti. İşçiler ayrıca tarımda kullanılan kimyasal maddelere de doğrudan maruz kalıyor. Kullanılan tarım ilaçları ve hijyen koşulları kadınlarda düşüğe, ölü doğuma ve ölümlere sebep olabiliyor.

KEİG Platformu alınması gereken önlemleri şöyle sıraladı:

* Kapsamlı bir yasal düzenleme yapılmalı.

İşçilerin sosyal güvenlik kapsamına alınması için gerekli düzenlemeler yapılmalı.

* Aracılık kurumu ortadan kaldırılmalı, ücret ve çalışma koşulları işçi ve işveren arasında müzakerelerle belirlenmeli ve işçi örgütleri tarafından denetlenmeli.

* Ulaşım, işin başlama ve bitiş saatleri, mola ve yemek saatleri net olarak belirlenerek iş sözleşmesi yapılmalı. TÜİK tarafından düzenli istatistikler tutulmalı.

* Çocuk işçiliği engellenmeli.

* Ulaşım ücretsiz ve güvenli hale getirilmeli. Barınma alanları sağlıklı ve sosyalleşme imkanı sunacak şekilde düzenlenmeli.

* Yerleşim alanlarına yakın çamaşırhane ve mutfak kurulmalı.

* Sağlık sorunlarının çözümü için gerekli önlemler alınmalı.

“Onların özgürlük düşlerini yaşatacağız”

H. Merkezi: 14 Temmuz Direnişi'nin yıldönümü dolayısıyla açıklama yapan **TKP/ML-TİKKO Ortadoğu Komitesi**, “Onların devrimci ideallerini özgürlük düşlerini yaşatma sözü vererek anılarını önünde saygıyla eğiliyoruz” dedi.

Açıklama şu şekilde:

“Faşizmin en karanlık en barbar Amed zindanında bedenlerini ölüme yatırarak özgürlüğün bayrağını yükseğe en yükseğe yükselten Kemal Pir ve arkadaşları ölümsüzdür. 14 Temmuz zindan kahramanları sadece Kürt halkının değil ezilen tüm dünya halklarının kahramanlarıdır.

Onlar faşizmin önünde diz çökerek yaşamaktansa ayakta direnerek onurluca ölmeyi öğretti. Onlar bizlere direnenler bir kez ölebilir ancak direnmeyenlerin her gün öldüğünü öğretti.

Kemal Pir, M. Hayri Durmuş donar. Konuşan – Haykıran sadece Kemal Pir ve M. Hayri Durmuş arkadaş olur. Konuşan onurlu yiğit devrimciler olur.

Tarihin ayak izini sürenler özgürlüğün peşinden koşanlar mutlaka ve mutlaka Kemal Pir ve M. Hayri Durmuş arkadaşların ideallerini ve anılarını doğru anlamalarında başarıya ve zafere uzanabilirler.

Bugün Rojava'da, Kürdistan dağlarında, işçi grevlerinde, kadın özgürlük direnişlerinde Kemal Pir arkadaşın özgürlük düşü dolaşıyor.

Onların devrimci ideallerini özgürlük düşlerini yaşatma sözü vererek anılarını önünde saygıyla eğiliyoruz.”

Sibel Bulut Dersim'de uğurlandı

Dersim: DAİŞ çetelerine karşı verilen savaşta yaşamını yitiren **MLKP** savaşçısı **Sibel Bulut**'un cenazesi 13 Temmuz günü Dersim'de son yolculuğuna uğurlandı

Kobanê'nin güney cephesinde 12 Aralık 2014 tarihinde kan emici DAİŞ çetelerine karşı savaşırken yaşamını yitiren **MLKP** savaşçısı Sibel Bulut'un (**Sarya Özgür**) cenazesi, Dersim

“Hiçbir ajan-ışbirlikçi cezasız kalmaz”

H. Merkezi: Elimize e-posta yoluyla ulaşan bir açıklamaya göre **TKP/ML TİKKO** güçleri bir halk düşmanını cezalandırmıştır. Ali Doğan Firik adını taşıyan şahsın halka karşı işlediği suçların belirtildiği açıklamada “16 Temmuz 2015 öğle saatlerinde Dersim'in Hozat ilçesine bağlı Kırnık (Buzlupınar) mevkiinde Ali Doğan Firik adlı işbirlikçi düşman unsuru **TKP/ML TİKKO** gerillaları tarafından ölümlü cezalandırılmıştır” deniliyor.

“Ali Doğan Firik adlı unsur, uzun yıllar partimiz **TKP/ML** ile çeşitli düzeylerde ilişkilendirilmiştir. Son olarak gerilla güçlerimizle 2006 sürecinde ilişkilendirilmiş, bu süreçte saflarımızda örgütlenmiştir. Bazı görevler verilen bu unsur partimizden ve bizimle bağlantılı olarak **HPG** güçlerinden para almış fakat bu paraları içki ve fuhuş ortamlarında çarçur etmiştir. Yine halktan partimizin adını kullanarak para toplamış, tehdit etmiş; kısacası partimizin adını kirli emellerine alet etmeye çalışmıştır. Yaptıklarının ardından güçlerimizce sorgulanan bu unsur suçlarını kabul etmiş ve özeleştirir vermiştir. Fakat sözünde durmayarak aynı pratikleri sergilemeye devam etmiştir. Son olarak ise bölge örgütümüz unsur hakkında ölüm kararı almıştır” şeklinde devam eden açıklamada sonraki süreç şöyle özetlenmiştir;

“Çemişgezek ilçesi Axtük köyünden olan bu unsur kendi köyünde yapılan çalışmalarda edinilen yeni bilgilerle birlikte yakalanmış ve sorgu-

lanıp cezalandırılmak üzere tutuklanmıştır. Köyde yapılan kitle toplantısında işlediği suçlar teşhir edilmiş ve gelen yeni bilgiler kendisine sorulmuştur. Fakat unsur yapılan yeni suçlamaları reddetmiştir. Unsurun son dönem içerisinde gizli koruculuk yaptığı, **JİTEM**'le çalıştığı, halkı bunun üzerinden tehdit ettiği, köyün içinde kalaşnikof tüfeğiyle ateş ettiği vb. iddialarını yalanlamıştır. Yapılan toplantının ardından alınan ölüm kararı sürgün olarak değiştirilmiştir ve unsura bir şans daha tanınmıştır. Fakat unsur bu çabaları da boşa çıkararak, toplantının ardından kendisine yapılanların hesabını soracağına dair köy içinde tehditler savurmuş ve bölgede **JİTEM** çalışmalarına önayak olmuş, işbirlikçilik örgütlenmesi içinde yer almış ve düşmandan silah almakla birlikte düşman pusularına yön göstermiş, içinde yer almıştır. Alınan karara bu şekilde uymayan unsurun düşmanla işbirliği netleşmiştir. Yaşanan bu gelişmelerin ardından unsurun hakkında ölüm kararı netleşmiş cezalandırılması için girişimlerde bulunulmuştur.”

Açıklama “sonraki süreçte yaşanan gelişmelerle birlikte halkın gözünde teşhir olan bu unsur, düşmanın nezdinde de kullanım değerini yitirmeye başlamış ve bir paçavra gibi kıyıda köşede kullanılmıştır. Kendi köyü ve Çemişgezek'te itibarını kaybeden bu unsur, farklı yerlerde yaşamaya başlamıştır. Nerede olduğunun haberini alan gerilla güçlerimiz ise

harekete geçerek unsurun hak ettiği cezayı vermiştir.

Halkımız bilmelidir ki hiçbir halk düşmanı cezasız kalmayacak, ilelebet rahat bir yaşam sürmeyecektir. Partimizin bu vesileyle çağrısı şudur; Dersim'de geliştirilen işbirlikçileştirme politikalarına karşı mücadele edelim! İnsanların para veya başka çıkarlar için düşmana hizmet etmesine izin vermeyelim! Düşmanın tuzağına düşen unsurları uyaralım! Girdikleri yanlış yoldan vazgeçmelerine yardım edelim! İşbirlikçileşen ve bunu ısrarlı bir şekilde sürdüren unsurları hak ettikleri biçimde cezalandıralım!

Partimiz **TKP/ML** ve onun önderliğinde savaşan **TİKKO** bu doğrultuda çalışmalarını sürdürecektir. Ve hiçbir işbirlikçi halk düşmanı cezasız kalmayana, faşist TC devleti yıkılana kadar bu mücadelemiz devam edecektir.

Halkımızın bu kirli politikalara karşı tek kurtuluş yolu partimiz saflarında örgütlenmek ve halk savaşına katılmaktır. Halk savaşını bizlerin kurtuluşunun ve hesap sormanın tek yoludur. Bir kez daha söylüyoruz; Düşmanın Dersim'de geliştirmeye çalıştığı işbirlikçileştirme ve ajanlaştırma saldırılarına karşı koyalım! Kurtuluşumuzun tek yolu olan halk savaşına katılalım!” sözleri ve “KAHROLSUN FAŞİST TC DEVLETİ VE ONUN AJAN İŞBİRLİKÇİLİK POLİTİKALARI!” sloganı ile sona eriyor.

Kürdistan'da hareket eden her şey askerlerce taranıyor!

Osmanlı'dan katliam ve soykırım bayrağını devralan TC devleti, kendinden olmayana yönelik saldırılarına her gün bir yenisini katarak saldırı yelpazesini geliştirmeye ve genişletmeye devam ediyor. Hele ki Kürt düşmanlığı aldı başını gidiyor! Gerçi TC dil, din, ırk, kimlik, mezhep vs. ayrımı yapmaksızın saldırıyor ancak söz konusu Kürtler olduğunda daha dikkatli ve “temiz” yapıyor işini. Kürt halkına ait orman, hayvan, ev yani anlayacağınız nefes aldıkları her alan ve mekan TC'nin yok etmeye yönelik politikalarının hedefi altında.

Asri Mezarlığı'nda toprağa verildi. Bulut Ailesi, **HDP** Dersim milletvekilleri, **Partizan** ve **YDG** gibi birçok demokratik kitle örgütünün de katıldığı şehit cenazesi cem evinden alınarak omuzlarda mezarlığa götürüldü.

Mezarlığa getirilen Bulut'un cenazesi, tüm devrim ve demokrasi şehitleri şahsında saygı duruşunun ardından sloganlar eşliğinde toprağa verildi.

Ne işin var senin askerinin pusuya yattığı yerde(!)

Yine geçtiğimiz günlerde Ardahan'ın Göle ilçesine bağlı Gundik (Koyunlu) köyünden yaylaya giden köylülerin içinde bulunduğu minibüs, operasyona çıkan askerlerce tarandı. Tarama sonucu **Kamber Morkoç** hayatını kaybederken iki kişi de ağır yaralandı. Seyir halindeyken taradıkları aracın durması üzerine, aracın yanına gelen askerler, yarahlılara müdahale etmeden bölgeden uzaklaştı. Hiç yabancı gelmedi değil mi?

Cudi'yi önce yakıp sonra izlediler!

Son olarak da Şirnex'in Silopi ilçesinin merkezi arasında bulunan Cudi Dağı, Çalışkan Hudut Taburu'nun top atışları nedeniyle yandı; ve ne devlet ne de medya bu yangını görebildi.

Daha önce de taburun top atışları nedeniyle yanan Cudi Dağı'nda devam eden yangında onlarca hektarlık alan kül oldu. Silopi itfaiyesi, yangına en ufak bir müdahalede bulunmadı. Silopi halkı kendi imkan ve olanaklarıyla yangını söndürmeye çalışırken

onlarca hayvan yanarak telef oldu.

Bu yangının askerinin eğitim çalışmasından çıktığı söyleniyor ancak herkes biliyor ki bu yangın Kürdistan coğrafyasını tahrip etmek ve bu toprakları insansızlaştırmak için yapılan politikaların bir sonucudur.

Hiç kuşkusuz bugün TC devletinin bu yangını görmezden gelmesi sadece Kürt düşmanlığı değildir. Bugün Kobanê ve Rojava'daki kazanımlar, sınırsız direnişler, HDP'nin barajları yıkması TC'nin Ortadoğu projesini baltalamakta. İşte bunun için Ro-boski'den Ardahan'a ve oradan da Silopi'ye, Türkiye Kürdistanı'nı yangın yerine çevirmeye çalışıyorlar.

Bir taraftan Kürdistan'a ve Kürt halkına olan saldırıları bitmek bilmezken diğer taraftan ise Cumhurbaşkanı R. T. Erdoğan her konuşmasında, Kürt halkının çözüm sürecini baltadığı zıvalıklarının dilinden düşürmemekte. Hal böyleyken çözüm süreci adı altında Kürt ulusunun mücadelesinin önünü kesmeye çalışan TC devleti debelendikçe dibe vurmaya ve batmaya devam etmektedir.

Bursa'da erkek egemen yargı işbaşında!

Bursa: Geçen yıl Nisan ayında yanına iş görüşmesi için gelen sekreter C.Ç.'ye kendi doğum günü partisinde ikram ettiği kola ve çayın içine etanol koyup cinsel istismarda bulunan Bursa Barosu avukatlarından Ö.Ç.'nin davası

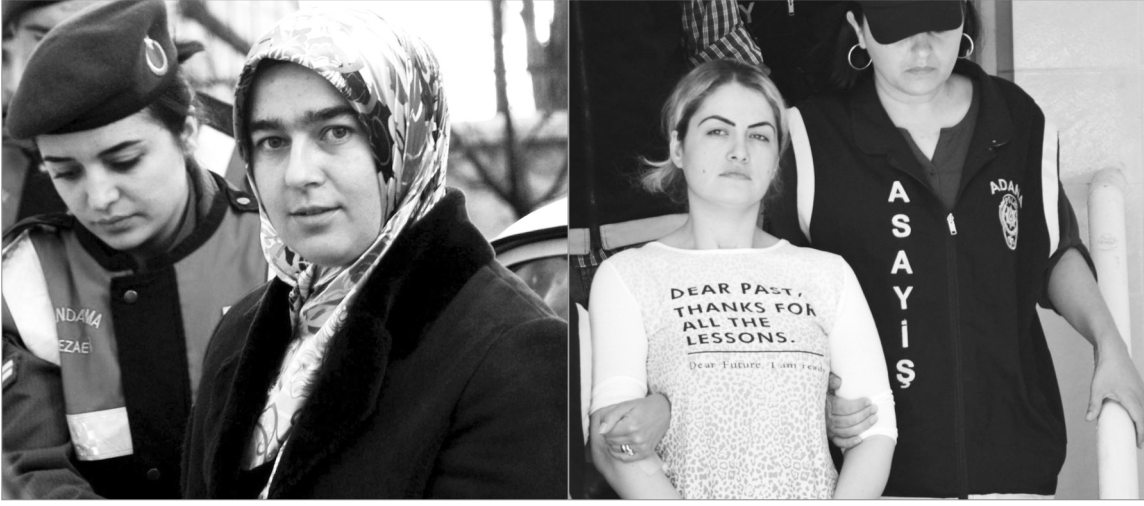
Bursa 1. Ağır Ceza Mahkemesi'nde 15 Temmuz'da görüldü. Duruşma öncesi, **Bursa Kadın Platformu**, Adliye önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Adliye önünde toplanan kadınlar, "**Kadın dayanış-**

masını durduramazsın, erkek adalet değil gerçek adalet istiyoruz" yazılı bir pankart açtılar. Kadınlar erkek yargıya olan öfkelerini sloganlarla dile getirdiler.

Kadın Platformu adına okunan basın açıklamasının ardından eylem sloganlar eşliğinde son buldu.

Yazgısını reddeden kadınlara sesimizi-sözümüzü ulaştırıyoruz!

Senaryo bilindik-ti. Başında yok sayılma, ortasında şiddet, sonunda ölüm. Amaç ise kaybedenin baştan belli olduğu yaşamda, kadının mağlubiyet skorunun gitgide yükseltilmesi; sonrası yaşamın hiçbir yerinde soluğumuzun, izimizin, bedenimizin olmaması. Ataerkinin istediği kadar vardık-var olmaya devam ediyorduk ve edecektik. Ancak ezber bozuldu! Senaryo bilindikliğinden çıktı-çıkıyor.

Önce Rojava'daki kadınlardan ses geldi; erkek egemen sistemin politikalarının uygulayıcısı olan DAİŞ'in zulmüne ve katliamlarına karşı. Onlar kadın kimliğine karşı saldırılarını pekiştirirken kadınlar susmayacaklarını çoktan ilan etmişlerdi bile. Kadınlara iki silahlarını ortaya koydular: "**kadın bilinci**" ve "**örgütlenme**". Silahlarını kuşanan kadınlar, senaryoyu değiştirme iddialarını ortaya koydular; ne mağlubiyeti ne de mağduriyeti kabul ettiler! Direnişin adını "kadın" koydular!

Bu bilinç ve cüret, Rojava'da sınırlı kalmadı; Reyhaneh Jabbari'den, Tuğçe Albayrak'a, Farinaz Hosravanî'ye, Hatice Bekir Ali'ye, Özgecan Aslan'ın katledilmesinin ardından "Silahlanacağız" diyen kadınlara, Karadeniz'de yaşam alanları yok edilen kadınlara, Serapool'de emeği yok sayılan kadınların direnişine kadar sıçradı.

Nevin'den Çilem'e: Özsavunma hakkı!

Ve bir ses daha geldi; bu ölüm-şiddet-yok sayılma sarmalına karşı. Önce Isparta'dan ardından Adana'dan: Nevin Yıldırım ve Çilem Doğan'dan... Nevin kendisine yıllardır tecavüz eden Nurettin'i vurup ardından kafasını keserek köy meydanına attığında "İşte namusuma uzananın kellesi!" dedi; yıllardır herşeyi bilen köy ahalisinin ikiyüzlülüğüne karşı.

Nevin o çok bilindik senaryoyu devam ettirebilirdi; ailesinin ve kendisinin başına dert açmamak için defalarcasına katlandığı tecavüze katlanmaya devam edebilir, ortaya çıktığında ise katledilebilirdi. Ya da tecavüzün ilk denemesinde bağırsaydı, bütün köye rezil olacak; "adı çıkacaktı". Nevin her haliyle suçlu olacaktı orası kesin!

Çilem ise yıllardır şiddet gördüğü, muhtemelen bir gün kendisine doğrultulup katledileceği silahı belinde taşıyan "eşi" Hasan Karabulut'u öldürdüğünde senaryonun son halkasını bozdu. Polis aracına bindirilirken kendisine "Çilem pişman mısın?" diye soran muhabirlere şu cevabı verirken her şeyi özetledi: "**Kadınlar ölmesin, biraz da erkekler ölsün!**"

Nevin ve Çilem erkek egemen sistemin yargısıyla karşı karşıya! Yıllardır gördükleri

şiddet, tecavüz ve tacize karşı suskunları oynayan yargı, Nevin için ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası isteyerek, Çilem için ise muhtemelen aynı istemle devam edecek olup suskunluğunu bozuyor! Yani senaryonun bozulan yanını erkek egemen sistem, yargısıyla onarmaya çalışıyor; saldırılarına buradan da devam ediyor, sindirmeye-korkutmaya çalışıyor.

Kadın dayanışması vakti!

İşte tam da burada, erkek egemen sistemin yeniden bizleri mağduriyet tarihine mahkum etme amaçlı saldırılarının yargı eliyle bütünleşmesi ile beraber kadınlar olarak diyeceğimiz sözümüz, dayanışacağımız sesimiz olduğunu bir kez daha hatırlatmanın vakti! Yeni Demokrat Kadın olarak "**Yazgısını reddeden kadınlara sesimizi-sözümüzü ulaştırıyoruz!**" diyerek Çilem ve Nevin'e haklı davalarının yanında olduğumuzu hatırlatıyor; kadın dayanışmasını büyütüyoruz!

20 Ağustos tarihine kadar yazacağımız mektup, atacağımız kartlarla onların yanında olduğumuzu bir kez daha haykırıyoruz!

Tutsakların adresleri: **Nevin Yıldırım**; Isparta E Tipi Kapalı Cezaevi. **Çilem Doğan**; Adana Karataş Kadın Kapalı Cezaevi

Göğün yarısı

Güç ve yazgısını reddeden kadınları...

Hayatımıza vurulan pranganın adıdır çoğu zaman "kader", "yazgı"... Ataerkinin ta kendisi; bunun gölgesinde kadının gücünü güçsüzlüğe, korunmasızlığa, mağduriyete çevirmeye çalışır ve kadının kendi gücünün farkına varmaması için elinden geleni yapar. Oysa biz kadınlar ne kadar güçlü olduğumuzu nefes aldığımız her an fark edebilecek onlarca pratikle, çoğu zaman acı deneyimlerle karşı karşıya kalabiliyoruz.

Kadının güçlülüğünü bilimsel bir gerçek olarak ortaya koyuyoruz, bir ajitasyon söylemi olarak değil. Erkek egemenliğinin toplum-devlet-yargı üçgeninde omuzlarımızdaki ağırlığına rağmen yaşamaya ve dimdik ayakta durmaya çalışmak o gücün göstergesi değil mi? Bir erkeğin bu sömürücü, baskıcı, faşist koşullarda yaşaması zorken, kadın olmanın bu zorluğu kimi zaman ikiye kimi zaman da üçe katladığı bir hayatı örgütlü ya da örgütsüz yaşamak o kadar kolay mı? Bir yandan ev işleri, bir yandan çocuk, bir yandan ... şeklinde sıralanan işlerin altından kalkmak ne kadar kolay olabilir ve "gücünden şüphe duymadığımız", "kaslı" kaç erkek, bir kadın kadar bu kadar yükün altında yaşamaya, nefes almaya devam edebilir?

Annelerimiz, nenelerimiz, ablalarımız, kız kardeşlerimiz, komşumuz, dostlarımız, kızlarımız, kendimiz... Çevrenizdeki kadınlara ve yaşamlarına şöyle bir göz atın. Yaşamları boyunca onca zorlukla karşı karşıya kalan kadınların çeşitli yöntemlerle bu zorlukları savuşturmaya ve bu gerçekle yaşamına devam etme iradesi gösterdiğini görürüz. Tacizin, tecavüzün, ölümün bir kadın için sıradanlaştığı; emek sömürsünün evde, atölyede, fabrikada, hizmet sektöründe söz konusu kadın olduğunda katmerleştiği bu koşullarda kim ne derse desin hayatta kalma ısrarını göstermek bile tek başına kadının ne denli güçlü olduğunu gösterir.

İlk adım, kadının aslında ne kadar güçlü olduğunu görmek ve kabul etmek... Hem kendimizi hem yakınımızdaki kadınları hem de örgütlenme hedefinde olduğumuz emekçi kadınları mağdur ve "ezik" kadınlar olarak görmekten vazgeçmek zorundayız. Çünkü bu bakış açısı ilk elden bilimsel değil! Kadının "güçsüz" olduğu iddiasının kendisi gerçeğe ve tabiata aykırı...

Diğer yandan "Vardık, varız, var olacağız" şiarını benimseyen bizlerin "var olma" mücadelesi (örgütlü ya da örgütsüz olması, bu var olma mücadelesinin yalnızca niteliğini etkiler) veren kadının bu gücünü görmeyişimiz ne kendimizi ne de misyonumuzu anladığımız gösterir. Zaten erkek egemen sistem, bizi "zayıf", "korunmasız", "esirgenmesi gereken", "güçsüz" varlıklar olarak kodlamaya çalışarak her türlü şiddeti bize deva görürken bizim buna ideolojik olarak hak vererek zemin sunmamız mücadelemize başta kendimizin çelme takması anlamına gelir.

Evet, kadınlar güçlüdür. Biz güçlüyüz. Ancak ilk elden bunun kavranmasıyla eşgüdümlü olarak temel görevimiz bu gücün erkek egemenliğine karşı örgütlenmesidir. Isparta'da kendisine tecavüz eden adamı öldüren Nevin ile Adana'da kendisine şiddet uygulayan ve seks işçiliğine zorlayan "eşini" öldüren Çilem'in isyanı ve gücü ortadadır ve kadınların artık kendilerine dayatılan "kader" ve "yazgı"larını kabullenmediklerini gösteren örneklerdir. Kuşkusuz bu artacaktır. Mesele tam da bu isyanı örgütlemekte yatmaktadır. Senelerdir verdiğimiz kadın mücadelemizde geldiğimiz ve bundan sonra hareket edeceğimiz nokta burası olmak zorundadır.

Şimdi gücümüze güvenme ve gücümüzü örgütlenme zamanıdır. Kendimizi ve kadının bu gücünü artırmak için başta yarattığımız örgütlülüğümüze sahip çıkmak ve kadın bilincimizi tüm alanlara yaymamız gerekiyor. Ancak burada dikkat etmemiz gereken bir husus da; kadına yönelen her saldırıya, düşmanlığa gereken cevabı verme görevini yerine getirirken olaylara boğulmamak ve en temel görevimiz olan geniş emekçi kadın kitlelerini örgütlenme ve özgürleşme hedefimiz için politika üretme ve hayata geçirmeyi unutmamaktır. Bunun için de politika üretmeye ve yoğunlaşmaya ihtiyacımız olduğu açık. Bu düşüncelerle Ağustos'ta kadın kampımızda buluşalım! Gücümüzün farkına varalım! Yaşamak ve yaşatmak, özgürleşmek ve özgürleştirmek için!

YUNANİSTAN NASIL KURTULUR!

Son birkaç haftadır Yunanistan'da yaşananlar bize emperyalizm, kapitalizm, yarı sömügelik, ulusal bağımsızlık, Avrupa Birliği, neo-liberal politikalar vb. kavramlar ve tartışmalar üzerine son derece değerli dersler sunmaktadır. Bilindiği üzere Yunanistan uzunca bir süredir ekonomik krizle boğuşmaktadır. Son olarak IMF'ye olan borçlarını da ödemeyeceğini açıklamış durumdadır. Gerçekten Yunan ekonomisi teknik olarak iflas etmiş durumdadır. Yıllardır AB'ye uyum politikaları adı altında uygulanan ekonomik ve sosyal politikalar, Yunan ekonomisini kendi kendine yeter bir ekonomi olmaktan çıkararak, başta AB olmak üzere emperyalizme bağımlı bir ekonomiye dönüştürmüştür.

Yunanistan ekonomisi AB'ye üyelik kriterleri adı altında, neo-liberal politikaların uygulanmasıyla adım adım emperyalist çıkarlar doğrultusunda şekillendirilirken, bu politikaların hayata geçmesi için ülkeye borç adı altında sermaye aktarımında bulunmuşlardı. Ancak süreç içinde sermayenin Yunan halkını değil kendi çıkarlarını düşündüğünü, Yunan kompradorlarıyla birlikte kendi doğasına uygun olarak, sömürüyü ve rantı öncelendiği açığa çıktı. Yunan ekonomisinin içine girdiği kriz beraberinde ülkeye borç adı altında aktarılan emperyalist sermayenin geriye ödenememesi gerçeğini dayattı. Bu gerçek ortaya çıkınca Troyka adı altında başını AB emperyalizminin çektiği kurumlar, Yunanistan hükümetlerine, borçların geri ödenmesi için ekonomik reformlar, bir diğer adlandırmayla "kemer sıkma" programları dayattılar.

Emperyalistler vergi artırımları, emeklilik yaşının yükseltilmesi, özelleştirmeler, işten çıkarmalar vb. politikaları içeren ve esas olarak Yunan kompradorlarının borcu olan parayı, Yunan halkının sırtına yıkma ve böylelikle süreçten en az zararlı çıkma politikasını güttüler ve bunu da ikiyüzlü biçimde Yunan ekonomisini kurtarma paketleri olarak propagandada ettiler. Böylelikle Yunan halkını daha da yoksullaştıran, işsizlikle karşı karşıya bırakan bu kemer sıkma politikalarını iki defa hayata geçirmek için dayattılar. İş başına gelen Yunan hükümetleri bu acı reçeteyi halka dayattılar. Bu "kurtarma paketleri" nedeniyle Yunanistan'da halkın gelir düzeyi daha da düştü, yoksulluk ve işsizlik daha da arttı. Ama emperyalistlerin Yunan halkına vaat ettiği kurtuluş mümkün olmadı.

İşte solcu Syriza partisi bu ortamda kurtarıcı olarak Yunanistan halkının karşısına çıktı ve seçimlerde önemli bir başarı elde etti. Syriza bir

partiler koalisyonu olarak girdiği seçimlerden, halkın başta AB emperyalistlerinin "kurtarma paketleri" adı altında dayattığı ve halkın maruz bırakıldığı işsizliğe, yoksulluğa ve daha bir dizi olumsuzluğa karşı tepkisini arkalayarak çıktı. Syriza'nın seçim öncesinde halka vaatleri arasında, konut vergisinin düşürülmesi, asgari ücretin yükseltilmesi, başta kamu olmak üzere yeni iş alanlarının yaratılması, yoksulların gelir vergisinden muaf tutulması gibi politikalar bulunuyordu.

Syriza yaklaşık beş aylık hükümet etme pratiği içinde AB emperyalistleriyle yeni bir borç yapılandırma anlaşması üzerinde çalıştı. Son olarak da AB emperyalistlerinin önerdiği üçüncü "kurtarma paketi"nin kabul edilip edilmemesini referandumuna sundu. 5 Temmuz'da referandumuna giden Yunan halkı güçlü bir "OXI" ile, AB emperyalistlerinin dayattığı anlaşmaya **hayır** dedi.

Yunan halkının bu güçlü desteğini arkasına alan Başbakan Alexis Tsipras, AB emperyalistleriyle oturduğu pazarlık masasından çok ağır koşulları içeren bir anlaşmayla kalktı. Yapılan anlaşmayla Syriza üç yıl süreli 82-86 milyar avroluk üçüncü "kurtarma paketi" karşılığında AB emperyalizmine mali konularda her anlamıyla bağımlı olunması kabul edilmiş oldu.

Çeşitli çevrelerde "Yunanistan Duyun-i Umumiye"si olarak tanımlanan bu anlaşmayla Yunanistan'da kemer sıkma önlemlerinin ağırlaşarak devam edeceği; KDV artırımını dahil vergi düzenlemeleri, sendikaların gücünü azaltmaya yönelik çalışma piyasası ve emeklilik reformu gerçekleştirileceği kabul edildi. Yunanistan ayrıca otomatik bütçe kesintilerini öngören mali kurala geçeceğini ve istatistik kurumunun bağımsızlığını güçlendireceğini kabul etti. Böylelikle Syriza hükümetinin kabul ettiği şartlarla üç yıl süreli 86 milyar avroluk üçüncü kurtarma paketi karşılığında ülke kaynakları ve ekonomi politikası tamamen AB emperyalizmine devredilmiş oldu.

Sorunu yaratanlar sorunu çözemeler: Emperyalizme teslimiyet kurtuluş değildir!

Yunan halkının başta Almanya olmak üzere emperyalizme olan tepkisini arkalayarak hükümet kuran Syriza, AB emperyalistleriyle gerçekleştirdiği bu ağır şartları içeren anlaşmayı onaylatmak için meclise sundu. 15 Temmuz günü ise meclis AB emperyalizminin istediği yasal düzenlemeleri kabul etti. Mecliste oylanan tasarı 229 "evet" oyuna karşı 64 "hayır" oyuyla kabul edildi. Anlaş-

Yunan halkının "OXI"si ile Syriza'nın "OXI"si arasında temelden bir fark olduğu açığa çıktı. Tam da bu nedenle önümüzdeki süreçte, uygulamaya konulacak kemer sıkma politikaları nedeniyle halk hareketinin yükselme eğilimi içine girmesi bir sürpriz olmaz.

maya hayır diyenler arasında 38 Syriza milletvekilinin de olduğunu ifade edelim. Anlaşma mecliste oylanırken Yunan Meclisi önünde protesto gösterisi yapanlara saldıran polis 50'ye yakın göstericiyi gözaltına aldı.

Solcu Syriza hükümetinin tam anlamıyla emperyalizme teslimiyet içeren bu anlaşma şartlarını kabul etmesi, halka bir çözüm umudu olarak yansıtılmaktadır. Oysa bizzat sorunun yaratıcısı olanlar AB emperyalistleridir. Yunanistan'ı borçlandıranlar, Yunan komprador burjuvazisiyle ortak iş tutup, Yunan halkını yoksulluk, işsizlik ve daha bir dizi sosyal ve ekonomik sorunla muhatap edenlerin dayattığı "kurtarma paketi" çözüm olmayacaktır. Sorunun yaratıcısı olanlar sorunun çözücüsü olmayacaktır.

Yeni bir kemer sıkma programının çözüm olmayacağını bizzat Syriza hükümetinin eski maliye bakanı Yanis Varoufakis ifade etmektedir. BBC'nin sorularını yanıtlayan Varoufakis, Yunanistan'ın tarihe "gelmiş geçmiş en büyük makro ekonomi yönetimi felaketi" olarak geçecek bir programla karşı karşıya olduğunu ifade ederek, uygulanması istenen ekonomik reformların başarısız olacağını söyledi. "Bu program kim tarafından uygulanırsa uygulanırsa başarısız olacak" görüşünü dile getiren Varoufakis, bu sonucun ne zaman gerçekleşeceğini sorulmasını üzerine, "Başarısız oldu bile" dedi. (18 Temmuz)

Bu arada solcu Syriza'nın kendi içinde de anlaşmaya hayır diyenler ve yapılan anlaşmanın ne anlamına geldiğinin farkında olanların olduğunu ifade edelim. Syriza'nın 2011 komite üyesinden 109'u, imzalanan acil kurtarma paketini "darbe" olarak nitelendirerek açıklamaya imza attılar ve

açıklamalarında bu darbenin Yunanistan'ın doğrudan demokrasisi ve egemenliğini hedef aldığını, anlaşmanın aşağılayıcı ve ülke için yıkıcı olduğunu vurguladılar. Ama not etmek gerekir ki aynı MK üyeleri Yunanistan'ın kreditorlerle yeni bir reform paketi üzerinde uzlaşma sağlanması gerektiğini de ifade ettiler. Bu durum Syriza'nın kendi içinde de anlaşmaya hayır diyenlerin gerçekte emperyalizmden tam anlamıyla kopuşu hedeflemediklerini, kapitalizm dışında bir alternatifi dillendirmedikleri anlamına gelmektedir.

Öte yandan Syriza hükümeti kendi içinden çıkan bu "hayır"çı çatlak sesleri tasfiye etmekten geri durmadı. Başbakan A. Tsipras 16 Temmuz günü kabinesinde revizyona gitti ve 10 isim değiştirildi. "Kurtarma paketi"ne en sert karşı çıkan isimlerden biri olan ve Syriza içinde "Sol Platform"un sesi olduğu söylenen Enerji Bakanı Panayitos Lafazanis de bu isimlerden biriydi.

Yunan halkını zor günler beklemektedir. Halk hareketinin kabaran kitle dalgasıyla hükümete gelen Syriza, AB emperyalistleriyle yaptığı son derece ağır koşulları içeren anlaşmayla, halk hareketinin taleplerinin karşısında yer aldı. Yunan halkının "OXI"si ile Syriza'nın "OXI"si arasında temelden bir fark olduğu açığa çıktı. Tam da bu nedenle önümüzdeki süreçte, uygulamaya konulacak kemer sıkma politikaları nedeniyle halk hareketinin yükselme eğilimi içine girmesi bir sürpriz olmaz. Bu sürecin Türkiye halkına öğrettiği derslerden biri de "demokrasi ve refah" örneği olarak yıllardır propaganda edilen AB'nin, gerçekte halkların değil, bir avuç emperyalist tekelin birliği olduğunun daha net görülmesi olmuştur.

İslamcı Camia İçinde Ajan Tartışması: DURUN SİZ KARDEŞSİNİZ!

Zaman gazetesi yazarı Ali Bulaç, 6 Temmuz 2015 tarihli köşesinde, bir başka Zaman yazarı Mümtaz'er Türköne'nin 5 Temmuz'da isim vermeden aktardığı "Ajanlık teklif edilen İslamcı" anekdotunu hatırlatarak, "Sözünü ettiği şahıs benim. Hikâyeyi anlatacağım" diyerek başladığı bir yazı kaleme aldı. Ali Bulaç, 70'li yıllarda polis tarafından kendisine ajanlık teklif edildiğini aktararak, kendisinin bu teklifi kabul etmediğini ama "kabul eden bazı İslamcılar" hızla yükseldiğini söyledi. Bulaç yazısında, "devlet zaten içimizdeymiş, sırası gelince bizim mahalleyi devreye sokmuş" ifadelere yer verdi.

Ali Bulaç'ın başlattığı "devlete çalışan İslamcı ajanlar" tartışması giderek büyüdü. AKP'ye yakın yazarların tepki gösterdiği bu söyleme bazı çevrelerden de destek geldi. Bulaç'ın bu çıkışı Erdoğan ve AKP düşmanlığına bağlayan AKP'ye yakın yazarlardan Hayrettin Karaman, Kemal Öztürk ve Ahmet Kekeç gibi isimler ağır ifade ve suçlamalarla Bulaç'a yüklendi. M. Türköne ve HDP'li Altan Tan ise Ali Bulaç'ın söyleminde haklı olduğunu savundu. Tartışmada dikkat çeken çıkışlardan birini ise Başbakan Yardımcısı Yalçın Akdoğan yaptı. Twitter hesabından açıklama yapan Akdoğan, "*Devlet adamı olarak ülkeye ve millete hizmet etmek büyük bir şereftir. Ama içinde bulunduğu topluluğa ihanet etmek, muhbirlik ve münaflık yapmak alçaklıktır, kahpeliktir*" diye yazdı. (10 Temmuz) Son olarak bu tartışmaya Star başyazarı Ahmet Taşgetiren de dahil oldu. "*Devletin 'irtica'ın iç tehdit' olarak gördüğü zamanlarda, 'irtica' kapsamında görülen İslami oluşumların içine devlet ajanlarının sızdığına, bunların o yapılanmanın en tepe kademelerine ulaşmaya çalıştığına, hatta devletin böyle yapılar oluşturduğuna kesin gözüyle bakmak gerekir*" dedi. (14 Temmuz).

Bu tartışmaya "sol"cu olduğunu ilk defa duyduğumuz (!) Murat Yetkin de "Derin devletin soldaki ajanlarını merak eden yok mu" başlıklı makalesiyle katıldı. (11 Temmuz) Öte yandan tartışmaya ülkücü camiadan da katılanların ve kendi "mahalleri"ni sorgulayanların olduğunu ifade edelim. (Arslan Bulut, "Derin Devletin Milliyetçileri", 14 Temmuz, Yeniçağ)

Tüm bu tartışmalar, (işin polisiye tarafı bir yana), Türkiye'de "aydın" olarak piyasada bulunanların gerçekte hem ideolojik olarak düzenden kopamadıklarını hem de bir kısmının bilfiil devletin maaşlı memuru olarak çalıştıklarını özetler niteliktedir.

Türk islamcılığının kısa tarihi

Türkiye'de İslamcılık fikriyatının gelişimi Abdülhamit dönemine kadar gitmektedir. İslamcılık akımının gelişimi bizzat Abdülhamit eliyle gerçekleştirilmiştir. Osmanlı padişahlarının halife oldukları yüzyıllar sonra hatırlanmıştır! Abdülhamit parçalanmış Osmanlı Devletini ve do-

layısıyla kendi iktidarını korumak için İslamcılığı bir siyaset olarak uygulamıştır. Tabii bu uygulamada dönemin yeni emperyalistleşen gücü Almanya'nın da katkısı yadsınmaz.

Türkiye'de ortaya çıkan İslamcı fikriyatın bir yanında da o günkü süreçte Alman emperyalizminin "Doğu'ya Yayılma" politikasının ideolojik argümanını oluşturmak vardı. Almanya'nın, İngiltere'nin olduğu gibi "Müslüman" sömürgelerinin olmaması, Abdülhamit önderliğindeki feodal kompradorların İngiliz emperyalizmine karşı, Alman emperyalizmini bir "denge" unsuru olarak kullanma politikasını izlemelerini getirmiştir. İngiliz emperyalizmin "Müslüman" sömürgelerinin olması ve "halife Sultan" aracılığıyla yürütülen Pan-İslamist politikaların, İngiliz çıkarlarına aykırı olması, Almanya'nın kazanımını oluşturmuştur.

Osmanlı hakim sınıfları Abdülhamit döneminde özellikle İslamcılık politikası adı altında, başta Türk ulusal burjuvazisi olmak üzere imparatorlukta Müslüman olan ulus ve azınlıkların desteğini arkasına alabilmiştir. Gayrimüslim Osmanlı tebaasından komprador burjuvazi ve Osmanlı komprador bürokrasisi başta olmak üzere Osmanlı hakim sınıfları, kendi aralarındaki (emperyalist sermayeye hizmet ve dolayısıyla daha fazla pay alabilmek) mücadelede, Osmanlı halkını oluşturan kitleler arasında var olan ulusal ve dinsel çelişkilerden "ustaca" yararlanmışlardır. Özellikle Osmanlı üst bürokrasisini oluşturan (başta Abdülhamit olmak üzere) kompradorlar, bu mücadelede Müslüman orta burjuvazisinin,

Türk İslamcılığı hiçbir zaman kendini devletten bağımsız, ayrı olarak örgütlememiştir. Bu nedenle bugün İslamcı geçinenler objektif olarak "devletin adamı"dırlar. İdeolojik olarak devletin ve düzenin yeniden üretimine hizmet etmektedirler. Bu hizmet edenler arasında bazılarının devletin maaşlı memuru olması gerçeği işin kriminal yönüdür. Esas olan Türkiye'de İslamcılığın bir bütün olarak "devletin ajanı" olarak, halkın, ilerici ve devrimcilerin karşısında olmasıdır.

kırsal alanda ise eşrafın, kabile reislerinin, şeyh ve hocaların, Müslüman halkın desteğini sağlayabilmişlerdir.

TC devletinin kuruluşu ve Kemalist faşizmin İslamcılara yönelik yaklaşımı biliniyor. Ancak burada vurgulanması gereken nokta, Kemalist faşizmin laiklik adı altında uygulamaya koyduğu aydınlanmacı politikaların, esas olarak kendi İslamcılarını yaratmayı amaçlamasıdır. Faşist devlet kendine biat etmeyen İslamcılar katletmekten, kovuşturmalara uğratıp, işkence edip, hapsetmekten geri durmamıştır. Bu politikalar nedeniyle Türk hakim sınıfları arasındaki klik dalaşında İslamcılar hep yedek güç olarak kalmış, Kemalist klik karşındaki muhalefette yer almışlar ve hep iktidar olma özlemi içinde olmuşlardır.

Türkiye'de İslamcı siyasetin liderlerinden Necmettin Erbakan'ın bizzat kontrgerilla şefleriyle teşvik-i mesaisi bilinmez değildir. Milli Nizam Partisi'nin kapatılmasından sonra İsviçre'ye "tedavi amaçlı giden" N. Erbakan'ın Hava Kuv-

vetleri eski komutanı faşist kontrgerilla şefi Orgeneral Muhsin Batur tarafından ziyaret edilerek yeniden siyasete davet edildiği, İslamcı camiada ve Türkiye siyasetinde bir sır değildir. Bu görüşmeden sonra N. Erbakan'ın yeniden siyasete dönmek üzere ikna edildiği söylenir. Nitekim 1971 yılında "laiklik karşıtı eylemleri" yüzünden kapatılan Milli Nizam Partisi'nin kurucuları, bundan iki yıl sonra kurulacak Milli Selâmet Partisi çatısı altında toplanarak, CHP ile koalisyon hükümeti kurmuşlardır. İslamcı camiada N. Erbakan'ın yeniden siyasete dönmesi için ikna edilmesinin altında CHP'nin yıllar sonra yeniden iktidar yapılması hesaplarının yattığı tartışılmıştır.

Tek başına bu tartışma bile, bugün İslamcı camiada "devlet ajanları" tartışmasının arka planında Türk hakim sınıfları içindeki klik dalaşının ürünü olduğunu gösterir. Her şey bir yana 12 Eylül faşizminin İslamcı söylemleri çok sık kullanmaları, 12 Eylül faşizmine alkış tutan İslamcı "kanaat önderleri" ve yaşanan toplumsal pratik, Türkiye'de kendine İslamcı diyen aydınların kahir ekseriyetinin devletin Türk-İslamcı ideolojisini yeniden üretmenin maaşlı memurları olduklarını fazlasıyla gösterir. Türkiye'de İslamcı fikriyat hakim sınıf klikleri arasında dalaşta önceleri yedek güç olarak yer almış, süreç içinde hakim sınıf klikleri temsil eden partilerin yıpranmasına paralel asli güç olarak sahne almıştır.

Türk islamcılığının baharı: AKP

Türkiye'de siyasal İslamcılar, uzun süre "devleti ele geçirerek" yukarıdan aşağıya "toplumu İslamileştirme" hayali kur-

muşlardır. Bu nedenle devletle çatışmak, onu karşısına almak yerine, ona hizmet etmeyi öncelikmişlerdir. Devletle kimi nüanslar dışında esasta bir ayrışmaları olmamıştır. İtiraz ettikleri ve mağdur oldukları konular, Kemalist faşizmin aydınlanmacılığa dayanan pratikleri olmuştur. Türban meselesi bunun en fazla bilinen örneklerinden biridir. Bu türden itirazlar dışında Türkiye'de İslamcıların devletle temelden bir sorunu olmamıştır. Olmadığı içindir ki, düzen içinde kimi aykırı çıkışlar bir yana, esas olarak sistemin bekası için çalışmışlar, ele geçirmeyi umdukları devlet aygıtıyla düzeni İslamileştirmeyi hedeflemişlerdir.

Bu durum N. Erdoğan'ın birkaç girişiminden sonra AKP hükümetiyle gerçekleşmiştir. AKP'nin kuruluşu ve bizzat T. Erdoğan'ın "muhtar bile seçilemez" konumdayken, her devrin adamı Deniz Baykal'ın yardımıyla milletvekili ve ardından da başbakan olmasındaki "derin siyaset" bilinmez değildir. Bilineceği üzere Necmettin Erbakan'ın liderliğin-

deki Refah Partisi içinde, başını Abdullah Gül, T. Erdoğan'ın çektiği "yenilikçi" kanat isyan bayrağını çekmiş, ABD emperyalizminin desteğini de alarak yeni bir parti (AKP) kurmuşlardı. Bu partinin Türk hakim sınıfları içinde, geçmişi Demokrat Parti'ye kadar uzanan kliğinin yeni temsilcisi olma misyonuna soyunduğu çok açıktı. Tek farkla eskiden kayıda köşede duran İslamcı söylem, T. Erdoğan liderliğinde bu hakim sınıf kliğinin başat söylemi haline gelecekti.

Türkiye'de İslamcılık; ortaya çıkışı ve izlediği tarihsel seyir incelendiğinde bir yanında emperyalizm, diğer yanında Türk devletinin korunması ve bekası vurgusu hep vardır. Türk İslamcılığının gerçek yüzü, halka karşı, ilerici devrimci örgütlenmelere karşı konumlanmasından rahatlıkla anlaşılabilir. Nerede ilerici, halkçı bir düşünce gelişim varsa onun karşısında ve hakim sınıfların yanında İslamcı "aydın"lar vardır. Üstelik bu karşıtlık sadece düşünsel düzeyde değil, örneğin 1980 öncesinde Amerikan 6. Filosu'nu protesto eden gençlere saldırıp katletme de dahil olmak üzere bizzat sokaklarda vurucu güç olarak halk düşmanlığı yapmak da vardır.

Türkiye'de İslamcılığın sahte yüzü, bu "aydın"ların Kürt sorununa yaklaşımından rahatlıkla anlaşılabilir. İslamcı fikriyatın esas alınması gereken ümmetçilik anlayışı, iş Türkiye'ye gelince ümmetçilik adı altında "alavere dalavere Kürt Memet nöbete" olarak özetleyebileceğimiz politikaya bürünmüştür. Kendisini İslamcı olarak tanımlayanların önemli bir kısmı Kürt ulusunun ulusal demokratik haklarını savunmak, deste-

lemek yerine, Türk devletinin yanında yer almış, hakim ulus şovenizmini desteklemiş ve yeniden üretilmesinde rol oynamışlardır. Son dönemde ortaya çıkan anti-kapitalist Müslümanlar gibi örgütlenmeler ve sorgulamalar bu açıdan anlamlıdır, değerlidir ama yeterli değildir.

Türk İslamcılığı hiçbir zaman kendini devletten bağımsız, ayrı olarak örgütlememiştir. Deyim yerindeyse, -kimi ufak tefek girişimler hariç- Türk İslamcılığının bir Kaypakkaya'sı hiçbir zaman olmamıştır. Tam da bu nedenle bugün İslamcı geçinenler objektif olarak "devletin adamı"dırlar. İdeolojik olarak devletin ve düzenin yeniden üretimine hizmet etmektedirler. Bu hizmet edenler arasında bazılarının devletin maaşlı memuru olması gerçeği işin kriminal yönüdür ve kanımızca belirleyici değildir. Esas olan Türkiye'de İslamcılığın bir bütün olarak "devletin ajanı" olarak, halkın, ilerici ve devrimcilerin karşısında olmasıdır.

Yunanistan ayakta!

H. Merkezi: Syriza Hükümeti'nin kabul ettiği "kemer sıkma" paketi tepki ile karşılandı. Paketle ilgili yasa oylanırken parlamento önünde 15 Temmuz akşamı

kitle sokağa çıktı; polisin saldırısı sonucu çatışmalar başladı.

Yunanistan halkı AB'nin halkı daha fazla yoksullaştıracak bir dizi "önlem" içeren ekonomik pakete karşı muhalif örgütler öncülüğünde sokağa çıktı. Polisin tazyikli su ve gaz

bombaları ile saldırısına kitle çatışarak karşılık verdi.

Kitle yollara barikatlar kurarak ve ateşler yakarak çatışmaya devam etti. Gece saatlerine kadar Sintagma ve çevresinde çatışmalar devam ederken merkeze çıkan yollar polis tara-

findan kapatıldı.

Antenna TV kanalının bir canlı vericisinin yakıldığı belirtildi. Üniversitelerin önlerinde de çatışmalar gece boyu devam etti. Çatışmalarda en az 40 kişinin gözaltına alındığı öğrenildi.

H. Merkezi: Geçtiğimiz Nisan ayında Avrupa'nın birçok yerinde ATİK ve Yeni Kadın üyelerine yapılan operasyon ve tutuklamaların ardından tutsaklarla dayanışma büyüyor. Yeni Özgür Politika gazetesinden **Fusun Erdoğan** tutsaklardan Müslüm Elma'ya açık mektup yayımladı. Mektubu tam hali ile yayımlıyoruz:

"Sevgili Müslüm,
Bugün gazeteyi eline aldığında, yüzünde oluşacak tebessüm ve yaşayacağın sevinci, mutluluğu az çok tahmin edebiliyorum. Bir tutsak için mektup almanın, hatırlanmanın hele de çok katı bir izolasyona tabiye, bu izolasyonun bir şekilde delinmesinin keyfini yaşamının güzelliğinin farkındayım. Ol sebepten eski mahpus arkadaşına bu yolla ulaşmak, halini hatırlamak ve mahpus damında yüzünde hoş bir gülümseme yaratmak istedim..."

Yıllar önce, 1989 yılında Avrupa'dan Türkiye'ye döndüğümde, Emegün Bayrağı'nda çalışmaya başladığımda İstanbul İHD'nin yaptığı bir basın açıklamasına katılmıştım. Eskişehir tabutluğunun yeniden açılmasına karşı açık grevleri ve protesto eylemleri vardı. Açıklamada Avrupa standartlarına uygun bir düzenleme talep edildiğini duyunca şaşırılmıştım.

Türkiye'den Avrupa'ya hapisaneler gerçekliği!

O zamanlar, Avrupa demokrasisi Türkiye'den bakanlar için bir başka görünüyordu, sempatiyle karşılanıyordu. Oysa söz konusu hapisaneler ve uygulamalar olduğunda, durumun çok farklı olduğu, tutsaklara çok yoğun izolasyon uyguladıkları, Kızıl Ordu (RAF) mi-

litanları için özel olarak beyaz hücreler inşa ettikleri pek bilinmiyordu. Açıklamayı yapan arkadaşına Avrupa hapisanelerinin ve kuralların nasıl olduğunu bilip bilmediklerini sordum. Sonra da bir süre önce Almanya'da takip ettiğim bir dava nedeniyle Avrupa'da hapisanelerde uygulanan yoğun izolasyona dair gördüklerimi paylaştım. Yıllar sonra 19 Aralık Katliamı'yla birlikte Türkiye'de siyasi tutsakları F Tipi hapisanelere taşıdıklarında Avrupa tipinin ne menem bir uygulama olduğu anlaşıldı.

Sevgili Müslüm, sen Kempen'de Allgau Hapishanesi'nde günde yarım saatini yalnız başına havalandırmada, 23.5 saatini de tek başına kör hücrede, yoğun bir izolasyonda geçirirken; biz de sık sık senin, Mehmet Yeşilçalı ve Sami'nin kullandıklarını dinliyoruz. Bayrampaşa Hapishanesi'nde kaldığımız günler, daha sonra ziyarete geldiğimizdeki karşılaşmalarımız, senin Gebze'ye sevin ve Gebzeli günler geliyor aklımıza.

Tutuklandığımı ilk duyduğumda, otomatikman aklıma "Radyo dinleme koşulu var mıdır" sorusu geldi. Sonra 1990'lardan bu zamana köprülerin altından çok suların aktığını düşündüm. O zamanlar radyodan keyifle dinlediğin Yavuz Bingöl'ün "Kara Tren"i, Yavuz

Bingöl tipik bir Recep Tayyip Erdoğan yalakası olduğu için, söyleyene kızıp Türkiye'ye küsmüş olabileceğini düşündüm. Tahliye olduğumda, tekniğin artık radyolara olan rağbeti bitirdiğini gördüğümde hem şaşırılmış, hem de üzülmiştim. Tıpkı dışarıdakiler için tarih olmuş mektup gibi, radyo da tutsakların dışarıya açılan biricik penceresi olmaya devam ederken olacak iş miydi bu?

Sevgili Müslüm, 1980'den sonra Amed zindanında geçirdiğin yıllar ve katıldığın iki ölüm orucunun senin bedeninden alıp götürdüklerini biliyorum. Eee insan 20 yılı aşkın bir süre zindanda kalmıca, bir de 12 Eylül'ün aylarca süren işkenceli sorgularından geçince... Zamanla bütün bu yaşananların acısı fazlasıyla çıkıyor. Eminim yine de, tek başına konulduğun ve insan yüzü göstermedikleri Allgau Hapishanesi'ndense, memleketteki herhangi bir F tipinde yoldaşlarınla, arkadaşlarınla kalmayı yeğlersin. Ve yine biliyorum ki, Türk devletinden ya da devlet yanlısı birisi bu cümleyi görse, zulmün her yerde zulüm olduğu gerçeğini unutarak, utanıp-sıkılmadan, yüzleri kızarmadan kendilerinin hapisanelerde uyguladıkları baskı ve zulmü hoş göstermenin peşine düşerler.

Ailenden öğrendim Türkiye'de en basit operasyonda uyguladıkları gizlilik kararını burada da uyguladıklarını. Bunun sorgusuz yargısız ayları bulan bir tutsaklık olduğunu biliyorum. Aile fertlerinden sadece bir kişiye ayda toplam 2 saat gardiyan denetiminde görüş hakkı vermeleri ise işkencenin bir başka biçimi...

Bütün bunlara dil bilmemenin yarattığı sorunları, bir de dışarıdan ailenin getirdiği Almanca öğrenmen için bıraktıkları kitapları bile vermemeleri, seni kendi kütüphanelerindeki kitapları

okumaya mahkum etmelerini de ekleyince; sana ve arkadaşlarına dayattıkları bu koşulların ne demokrasiyle, ne de insan haklarıyla uzaktan yakından bir alakası olmadığı kesin! Polisin her yerde polis olduğu, hapisanelerin de her yerde birbirine benzediğini az çok biliyorum. Fakat saçmalığın bu kadarı da fazla! Düşünsene Almanca bilmeyen birisine, kendi kütüphanedeki Almanca kitapları okumasını dayatacağını!.. Tıpkı 12 Eylül sonrası yıllarca tutsaklara kitap ve dergi vermedikleri, hatta ilk zamanlar günlük gazetenin bile girmediği zamanlar gibi... Sen Amed'in kötü ünlü işkencehanesi 5 nolu alışkınıdır bu uygulamalara. Ama alışkın olmak ve bütün bu baskı ve zulümleri dimdik ayakta karşılamak ile uygulamanın insanlık dışı oluşunu teşhir etmek, karşı çıkmanın başka bir şey olduğu kesin!

Nasılısın, iyimisin sevgili arkadaşım? Bir tutsak için mektubun sık ve uzun olanın makbul olduğunu biliyorum. Ama buradan sana uzun bir mektup yazmanın koşulu yok. Bazen iki satırlık bir notun bile çok değerli olduğunu bildiğimden kısa yazacak olmamın bir önemi olmadığını farkındayım. Nisan ayından beri konulduğun o kör hücrede, seni tanıyanlar için sadece yaşadığın fiziki rahatsızlıkların ciddiyeti bizleri kaygılandırıyor.

Kısa sürede yargılama sürecinin başlaması ve özgürlüğünüze kavuşmanız için dışarıdakilere çok iş düştüğünü biliyorsun. Dilerim en kısa zamanda varolanlara yeni sağlık sorunları eklenmeden özgürlüğüne(üze) kavuşursun(uz). Seni tanıyan herkesin selamlarını atlamadan iletirim. Kendine iyi bak. Hepimiz seni sevgiyle kucaklıyor, öpüyoruz.

Hoşça kal..."

ATİK tutsakları ile dayanışmaya

H. Merkezi: ATİK ve Yeni Kadın'a yönelik operasyonlarda tutuklanan devrimcilerle yönelik bir açıklama yayımlayan UPOTUDAK "Tutsakların kaldığı hapisanelerin önlerini miting alanlarına çevirelim, onlarla yazışalım, mektuplaşalım, imza kampanyalarını en geniş kesime ulaştırarak yürütelim" çağrısı yaptı. Ve "Onları asla yalnız bırakamayacağız" diyerek tutsaklarla yazışmalar yapılabilmesi için adreslerini de yayımladı. Buna ek olarak Almanya ve Yunanistan konsolosluklarının da adreslerini yayımlıyoruz.

Müslüm Elma: JVA Kempen, Reinhartser Straße 11, 87437 Kempen (Allgäu)

Seyit Ali Uğur: JVA Augsburg, Karmelitengasse 12, 86152 Augsburg

Musa Demir: JVA Landshut, Berggrub 55, 84036 Landshut

Erhan Aktürk: JVA Nürnberg, Mantertstraße 6, 90429 Nürnberg;

Sinan Aydın: JVA Kaisheim, Abteistraße 10, 86687 Kaisheim

Banu Büyükcavcı: JVA München, Frauenanstalt, Schwarzenbergstraße 14, 81549 München

Haydar Bern: JVA München, Männeranstalt, Stadelheimer Str. 12, 81549 München

Mehmet Yeşilçalı: Planche Inferi-

eure 12, 1700 Fribourg /Schweiz;

Sami Solmaz: Maison d'arret de chalon, Monsieur Solmaz Sami, 1 ruelle Saint-Jacques, 51000 Reims/France.

Almanya Başkonsolosluğu adres bilgileri:

Almanya Federal Cumhuriyeti Başkonsolosluğu İnönü Caddesi 10, 34437 Gümüşsuyu – İstanbul

Telefon: 0 (2129 334 61 00

Faks: 0 (212) 249 99 20

Yunanistan Konsolosluğu adres bilgileri

Turnacıbaşı Sok. 22-Beyoğlu 34433 İstanbul/ Türkiye

Telefon: 0 (212) 393 8290 -1-2-4

Faks: 0 (212) 252 1365

Fransa Konsolosluğu adres bilgileri

İstiklal Caddesi, No: 8, 80090, Taksim / İSTANBUL

Telefon: 0 (212) 334 87 30

Faks: 0 (212) 334 87 31

İsviçre Konsolosluğu adres bilgileri

1. Levent Plaza, A-Blok Kat:3 Büyükdere Cad. No. 173

34394 Levent-İstanbul

Telefon: 0 (212) 283 12 82

Faks: 0 (212) 283 12 98

0 (212) 283 12 97

GERÇEKLERİ DOĞRU TANIMLAMAK VE SORUMLULUKLARIMIZ

TDH'nin uzun yılları bulan mücadelesinde kitleselleşme yolunda önemli adımlar atamaması, mücadeleyi büyütememesi bu çekim merkezinin yürüncesine girmesinde etken durumundadır. Özellikle HDP içinde yer alan bileşenler, gitgide tartışmaya yer vermeyecek biçimde varoluşsalıklarını esasta ulusal hareketin enerjisi ve itilimiyle sürdürmektedir.

Seçimler; HDP'nin 12 Eylül barajını tarumar etmesiyle sonuçlandı. Barajın yıkılmasının ne anlam ifade ettiği üzerine birçok şey yazılıp-çizilmekte, söylenmektedir.

Barajın yıkılmasının çok önemli bir başarı olduğu bizce de tartışmasıdır. Fakat bu başarının anlamı ve gerçek sahiplerini hiçbir bulanıklığa yer bırakmadan tanımlamak ve gerçekten kimler için "tarihsel bir zafer" olduğu belirlemesini doğru yapmak kaçamayacağımız bir sorumluluktur. Uzun yıllardır esen reformist rüzgârın, parlamentoya farklı sol/sosyalist kesimlerin girmesiyle birlikte daha da güçleneceğini varsaymak çok da yanlış bir öngörü olmasa gerek. Bu düzlemde HDP'nin başarısının doğru şekilde adlandırılması daha da fazla önem taşımaktadır. Reformizme karşı daha donanımlı olmamız açısından bu zorunludur.

En baştan ve açıkça belirtmek gerekir ki; **barajın yıkılması bir zaferse bu Kürt hareketinin ve halkın zaferidir.** Bu gerçek; HDP'deki oy artışının Kürt bölgesinden gerçekleşmesi kadar, HDP'nin programına, kadrolarına bakıldığında da rahatça görülür. İşte tam da bu nedenlerden dolayı, barajın yıkılması devletin 92 yıllık tek millet-tek ulus politikasının yasal alanda yediği büyük darbe anlamını taşır.

Açıktır ki, Türkiye; halkların hareketliliği, sistemle bağları, örgütlülükleri gibi açılardan coğrafik olarak ikiye ayrılmış gibidir. T. Kürdistan'ında halk, oldukça güçlü bir örgütlülük düzeyine ulaşmış olduğunu bu seçim sürecinde de **tekrar** göstermiştir. Ağrı'daki operasyonun gerilla ve halkla birlikte boşa çıkarılması, Amed'deki bombalamalardan sonra halkın gösterdiği disiplin ve izdihama yol açmadan miting alanını terk edebilmeleri vs. Bu iki örnek Kürt ulusunun, önder güç olarak gördüğü PKK'nin politikalarına olan inancını, bağlılığını göstermektedir tıpkı Kobanê Serhildanı'nın gösterdikleri gibi.

Fakat ulusal hareketin ideolojik/politik/örgütsel hegemonyası sadece Kürt bölgesinde değil Türkiye'nin tamamında önemli oranda artmıştır/artmaktadır. Kürt hareketi; çok açık bir şekilde sol-sosyalist muhalefet de dâhil olmak üzere sistem karşıtı farklı hareketlerin çekim merkezi haline gelmiştir.

TDH'nin uzun yılları bulan mücadelesinde kitleselleşme yolunda önemli adımlar atamaması, mücadeleyi büyütememesi bu çekim merkezinin yürüncesine girmesinde etken durumundadır. Özellikle HDP içinde yer alan bileşenler, gitgide tartışmaya yer vermeyecek bi-

çimde varoluşsalıklarını esasta ulusal hareketin enerjisi ve itilimiyle sürdürmektedir. Bunun sadece pratik alanda bir "kapılma" olmadığı, kimi söylemlerine baktığımızda açıkça ortaya çıkar. Kadınlardan, emekçi sınıflara, ezilen ulus ve inançlara, mücadelenin yürütülüş tarzına kadar tüm söylemlerinin "yeni yaşam" ve "büyük insanlık" etrafında somutlaşan, PKK'nin demokratik ulus paradigmasının kopyası şeklinde olduğu görülebilir. Bu ölçüde ideolojik/politik aynılığın geçici/konjonktürel bir nitelik mi olduğu, süreç içerisinde başka türlü birlikliliklere mi evrileceğini göreceğiz.

Tartışmaya mahal vermeyecek biçimde belirtmeliyiz ki; Kürt ulusunun PKK'de cisimleşen mevcut mücadelesine, ezilenlerin/gadre uğrayanların yanında yer almak ve ulusların tam hak eşitliği perpektifiyle destek vermek, çeşitli ittifaklara gitmek tarihsel bir görevdir. Bunun gereğinin yerine getirilmemesi, kabul edilemezdir. Bu yanıyla dar/dogmatik yaklaşımlara düşmemekten, fakat komünizmi hedefleyen yapılar olarak da kendi örgütlülüklerini geliştirip, çizgilerini ortaya koyan tarzda ittifaklar geliştirmekten, bunu yaşama geçirme uğraşısı içinde olmaktan bahsediyoruz.

TDH farklı bileşenlerinde görülen yönelim; A. Öcalan'ın "paradigmatik değişim" olarak tanımladığı ideolojik/politik çizgiyi benimsemedir. Fakat bu çizgi, sınıf mücadelesini devrimci bir tarzda yükseltebilecek niteliğe sahip değildir. TDH'nin on yıllara varan mücadelesinin yükseltilememesinin götürdüğü yer; sınıflar arası uzlaşmacılık, barış, parlamentoya yeni yaşam misyonu yüklemek vs. olmamalıdır. **Bu talepler Kürt ulusal hareketi için verili süreçte çok önemli ve sürece uygun olabilir. Fakat sınıf mücadelesi verdiği için; reformizmin batağına sapanmak anlamına gelir.** Bu taleplerin Kürt ulusunu için meşru/haklı talepler olduğu nettir. Bunları tereddüde yer vermeyecek şekilde savunmak, birlikte mücadele vermek başka; olduğu gibi savunulması başkadır.

HDP'nin barajı aşması sol-sosyalist hareketler tarafından "büyük insanlığın zaferi" olarak nitelendirilmesi bahsini ettiğimiz ideolojik/politik kaymanın net bir ifadesidir. Barajı aşmak; Kürt hareketinin bölgesel bir güç haline gelmesindeki etkisi açısından tarihi bir zaferdir.

TDH; faaliyet gösterdiği alanların özgülüğünü yakalayıp, Marksizm'i yerleştirip somut/maddi bir güç haline getirebilmek için yoğun bir düşünsel ve pratik çaba içine girmektedir. Bu somut görev

özellikle de 1971'de mevcut tüm yapılar-dan bütünsellikli bir kopuş sağlayan Kaypakkaya'nın ardılları olarak bize düşmektedir. Kaypakkaya'yı dönemin diğer devrimcilerinden ayıran konu; devrimci mücadelenin önündeki tıkanıklıkları aşmak için önünde duran hiçbir statükoyu, engeli tanınamamasıdır. **Türkiye'nin toplumsal yapısına ve mücadelesinin dinamiklerine, dar bir ideolojik yaklaşımla değil, Marksizm'i özgülleştirilme becerisinden kaynağını alan halkla temas ettikçe kendini yenileyebilen bir ideolojik yaklaşımla bakmasını bilmiştir.** Ölümünden 43 yıl sonra Kaypakkaya'dan esas olarak öğrenmemiz gereken yöntem budur. Kendini tekrar edip duran ve tekrar ettikçe tükenen dar, dogmatik yaklaşımlardan uzaklaşmak her koşulda olması gerektirir.

"43 yıl önce başardık yine başaracağız!"

Önceki yayınlarımızda defalarca belirttiğimiz gibi hem Türkiye'de hem de dünyada birçok toplumsal hareketlilik yaşanmaktadır. Emperyalist kapitalizmin hâkimiyeti bunların arasında çok güçlü bağlar olmasını getirmektedir. Tüm bu hareketliliğin çözümlenmesi ve Türkiye özgülünde doğru bir teorik-pratik çizginin oturtulması gerektirir. TDH'da teorik kısırlık, politik üretimsizlik had safhaya varmış durumdadır. Buna pratik faaliyetin darlığı ve sıkışmışlığı eklenince iş daha da zorlaşmaktadır.

Bu zorluğu aşmak, her **üç koldan** ilerlemeyi koşullamaktadır. En başta, **pratik faaliyetlerimizin** sınırlarını genişletmek, çelişkinin, sömürünün en fazla olduğu bölgelere açılmak önümüzde duran görevdir. Seçim çalışmalarını sırasında amaçlarımızdan birinin çalışmalarımızı yaygınlaştırmak ve derinleştirmek olduğunu söylemiştik. Bu süreçteki en ufak olumlu adımımızı dahi örgütlülüğe dönüştürmenin çabası içerisine hiç zaman kaybetmeden girmeliyiz. Kitlelerle iletişimimizin kurulması ayrı bir yazı konusudur. Fakat kitlelerin öğrencisi olmanın ilk etapta çok önemli olduğunu, "kitlelerden kitlelere" şiarının öğrenci-öğretmen diyalektiğinin yakalanmasıyla ilgili olduğunu ilk etapta be-

lirtebiliriz. Halkımızın çelişkilerini, sisteme yöneltmek ve bunu yaparken legal/illegal örgütlülükler yaratmak, çalışmalarımızı bu **örgütlülüklerle** güçlendirmek ana doğrultumuz olmalıdır. **Reformizmin etkisiyle salt legal faaliyetler yürütmek, düşmanın her türlü saldırısı karşısında bizi korumasız bırakır. Bu hataya düşülmemelidir.**

Teorik derinlik, bu pratik faaliyetlerin hem ihtiyacını gidermede hem de yönlendirici olma şarttır. Militan ve kadrolarımızın Marksist klasikler kadar, günümüzün gelişen akımlarına da ilgi duymaları bunlarla birlikte halkımızın toplumsal yapısını, kültürünü, inancını ve mücadele dinamiklerini tanımasını sağlayacak çalışmaların hiçbiri bireysel kalmamalı, canlı bir tartışma ortamının yaratılmasına hizmet etmelidir.

Önümüzdeki süreç, çok daha fazla sorumluluk, daha fazla bilinç ve çaba gerektirmektedir. Komünist devrimciler bunları yerine getirdiğinde, kendi örgütlenmeleri ve savaşımalarına dayanan zaferlere o zaman ulaşacaklardır.

Kavgada Ölümsüzleşenler

Akner Çağlar: Erzincan Tercanlı bir ailenin çocuğu olarak 5 Ocak 1961 tarihinde doğan Akner Çağlar, 1980 öncesinde devrimci mücadeleye katıldı. 1981'de Erzincan'da tutuklanan Çağlar 6 yıl Metris ve Sağmalcılar'da kaldı. 1986 yılında hapisneden çıkan ve ekonomik koşullardan dolayı Akhisar'a yerleşen Çağlar, burada yürüttüğü çalışma sonrası geniş bir faaliyet ağı oluşturdu. Akhisar'daki bu pratiğinden sonra profesyonel faaliyet yürütmeye başladı ve Özgür Gelecek Malatya Temsilcisi olarak faaliyete devam etti. 24 Temmuz 1998'de görev için gittiği bir köyde geçirdiği kalp krizi sonrası ölümsüzleşti.

Erol Doğan: Sivas Divriği Arıkbaşı Köyünde (Birestik) doğan Erol Doğan 24 Temmuz 1977 tarihinde Zeytinburnu'nda Veli Can Oduncu adlı bir faşist tarafından katledildi.

Bir Evvel Temmuz deneyimi!

Bu yıl 16.'sı düzenlenen festivale üç yıldır daha etkin olarak katılıyoruz. Geriye dönüp baktığımızda her yıl bir diğerinden farklı. Evvel Temmuz her yıl Samandağ sahilinde 11-14 Temmuz tarihleri arasında gündüz paneler, söyleşiler akşam konser şeklinde örgütlenen bir festival.

Biz bu festivalin neresindeyiz sorusuna vereceğimiz cevap ile festivali anlatmış olacağız. Dili, kimliği, kültürü yok sayılan, asimile edilen, yozlaştırılmaya çalışılan bir halkın kültürüne sahip çıkma çabası olduğu için bu festivalde olmayı bir görev saydık. Günler öncesinden hazırlıklarımızı yaparak köylerde, mahallelerde kültürümüz ve anadilimiz üzerine tartışmalar yürüttük, birçok köyü gezdik. Girdiğimiz evlerde Arapça konuşuluyordu muhakkak. Elbette ki yaşlılarla daha çok ve Arapça eğitim veren arkadaşların ifade ettiğine göre yaşlılar daha doğru kullanıyor dilini. Evvel Temmuz'u yaşlılara sorduğumuzda "Oooo eskiden çok güzeldi, dört gözle beklerdik, yeni elbiseler giyerdi herkes, su kenarlarına giderdik, mahşeri kalabalıklar olurdu, yöresel yemeklerimizi yapar hep birlikte hareket ederdik" diye özetliyorlar.

Birarada olmanın adı Evvel Temmuz!

Bugün birçok özgünlüğü kaybolmaya yüz tutmuş. Kültürel yozlaşma ken-

dini belirgin bir şekilde hissettirmektedir. Festival alanında yöresel yemekler değil fest foodlar, yöresel kıyafetler hiç yok, programda kültürü ve anadili anlatan vurgu çok az. Bölgede yoğunlukta yaşayan Arap Aleviler olmasına rağmen konser alanında ağırlıklı Türkçe sesleniliyor halka.

Festival alanlarının birçok yerde olduğu gibi özgün stantlar bölümü burada da kuruldu. Her yayınevi, devrimci demokrat kurumlar, esnaf herkes kendini ifade edebilmek için buradaydı. Bu alanı geçtiğimiz yıldan ayıran birçok yerde örgütlenmeye çalışan Arap Alevi Gençlik Meclisi ve HDP'nin açmış oldukları stantlardı.

Geçtiğimiz yıllara oranla halkın stantlara ve kitaplara ilgisi azdı. Festivale katılım gelen sanatçıya göre elbette değişiyor. Ayrıca ulaşım ve bomba patlayacak ihbarı katılımı büyük oranda etkilemekte. Festivalin ilk günü Partizan'ın iki yıldan bu yana yapmış olduğu bölgenin gündeminde olan DAİŞ gibi çetelere karşı yaptığı yürüyüşün herkesi kapsayacak ve birleştirici, önceden köy, belde ve mahallelerde çalışması yürütülen bir çalışmaya dö-

Evvel Temmuz Etkinliklerinden!

Her etkinliğin, her çalışmanın kültür sanat boyutu her zaman çok değerlidir. Zaten kendisi bir kültür sanat festivali olan Evvel Temmuz'da "Dilimize, Kültürümüze Sahip Çıkıyoruz" şiarıyla çalışmalar yürüttük. Bundan kaynaklıdır ki kültür sanat komisyonu da önemli işler yaptı. Anadilimizde söylediğimiz ezgilerimizle, halaylarımızla oradaydık. Takım kurup futbol maçı yaptık, hepsi erkeklerden oluştu fakat neyse dedik, bu sıcakta kumda futbol maçı zaten hiç bizlik değildi. Videolarını atıyoruz. İyi seyirler.

Bu sene 16'ncısı kutlanan Evvel Temmuz için, kültür, kardeşlik ve hoşgörünün yeşerdiği yer olan Antakya'daydık.

Günler öncesinden Antakya'ya gelerek çalışmalarımıza başladık. Çalışmalarımıza yaşadığımız yeri kolektif yaşamaya uygun bir hale getirerek

nüşmesinin zemininin oluşturulması önümüzde duran görevlerimizdir. Ayrıca paneller konu itibarıyla kapsayıcı olmasına rağmen erken bir saatte olması ve deniz kenarındaki kafelerde yapılmasından dolayı katılım kurumsal temsiliyeti geçmiyor. Bu çalışmanın yerellere taşınması diğer görevimizdir.

Kendi çalışmalarımızın durumu

Komisyonlar kurarak çalışmalarımızı planlı yürütmeyi amaçladık. Pratiklerimizden öğreniyor, eksiklerimizi gidermeye çalışıyoruz. Başka alanlardan gelen arkadaşlarla birlikte ortak bir yaşam alanını paylaşmayan, birbirimizden öğrenmenin ortamını oluşturmaya çalıştık. Her yıl yaptığımız gibi

başladık. Verimli bir dönem için, hazırlıklarımızı yaptık. Planlı bir çalışma düzeni inşa etmeye başladık.

Her sabah kahvaltıdan sonra, eğitim çalışmalarımızla gündeme yönelik tartışmalar yürüttük. Dinlenme zamanlarımızda denize girdik, halaylar çektik, kolektif yaşamı ilerletmeye yönelik adımlar atmış olduk. Her dakikamız kültür ve eğlence dolu geçti desek yalan olmaz. Günlük yaşamımızda durum böyleyken bildiri ve gazete çalışmamız da bu durumdan farklı değildi.

Köylerde çalışmalarımıza başladık. Antakya halkı ile sohbet ettik ve evlerine konuk olduk. Her girdiğimiz evde bizi büyük bir heyecan ve samimiyetle karşılayan insanlarla karşılaştık.

Burada ilk öğrendiğimiz şey Arap Alevi toplumunun geniş yelpazeli yemek kültürü oldu sanırım. Davet edildiğimiz her yerde farklı ikramlarla karşılandık. İnsanlar kendi kültürlerini, devletin asimilasyon politikalarına karşı inatla yaşıyorlar burada. Birçok farklı etnik grubun birlikte yaşaması da burası için ayrı bir özellik. Ermeni ve Hıristiyan köylerinin

bu yıl da kitle esaslı çalışmalara yoğunlaştık. Gazetemiz, dergimiz, el ilanlarımızla halka gittik. Birçok meseleye dair tartışmalar yürüttük. İlişkilerimizi geliştirip, yerele ulaşma hedefimizin bir adımı olarak Samandağ Meydan Köyü'nde Ali İsmail Anması ve DAİŞ gibi çetelere karşı mücadele gündemli çalışmalar yürütüp, eylem örgütledik. Yazılama, afiş, ajitasyon, bildiri birçok çalışmayı önlükler ile yaparak propagandamızı her alanda yaptık.

Şırnak Cizre'de haksız yere fotoğraf makinesi delil gösterilerek tutuklanan dört YDG okuru için yazılamlar, ajitasyonlar, eylemler yaptık. Stantta imza topladık. Coşkulu ve kitlesel olan kitlemiz ile daha da büyüyen bugünden 17. Evvel Temmuz hazırlanma görev bilinciyle çalışmalarımız sürecektir.

bulunması, farklı dillerin konuşulması, kültür kokulu Antakya'da çalışmalarını daha ilgi çekici bir hale getirdi.

Burada halkın birçok derdi var aslında. Bunların başında sınırdaki DAİŞ tehlikesi ve devletin bu çetelere her yönden destek vermesi geliyor. Olayın yakıcılığı burada çok fazla hissediliyor. Devlet hastanelerinde sıra bile alınmadığı, her yerin çetecilerle doldurulduğu anlatılıyor gittiğimiz evlerde. DAİŞ konusuna halk kendi çözümlerini getirmeye çalışıyor burada, kendilerini savunmalarının ve silahlanmanın önemi vurgulanıyor sürekli. Tabii bu sohbetler arasında Arap Alevi toplumunun bir ihtiyaç ürünü olarak örgütlenme açlığını görebiliyoruz. Bu durum zaten insanları strese sokuyor, bir de üstüne dalga kıran olmadığı için denizde boğulan insanların haberleri geliyor. Halk bu denli taleplerini Evvel Temmuz festivalinde sürekli bir şekilde dile getiriyor.

Dertler çok bu bölgede, tüm olumsuzluklara karşı insanların gözlerinde umudu görebiliyoruz. Acısını isyan meşalesine dönüştürmüş bir halk için; Her zaman umut vardır.

(Mersin'den bir YDG'li)

Yeşil Yol'da eylemler sonuç verdi

H. Merkezi: Rize'de Yeşil Yol Projesi'nin durdurulması için yöre halkının 11 Temmuz'da başlattığı eylem üzerine 12 Temmuz'da Samistal ve Kavrun yaylalarındaki çalışmalar durduruldu.

Karadeniz Bölgesi'nde 8 ilin yay-

lalarını birbirine bağlayacak 2 bin 600 kilometre uzunluğundaki Yeşil Yol Projesi için Rize'nin Çamlıhemşin İlçesi Yukarı Kavrun Yaylası'nda başlayan tepkilerin ardından Samistal Yaylası'nda jandarma kontrolünde çalışmalara devam edilmek istendi.

Durumu haber alınca bölgeye hareket eden yöre sakinleri, iş makinesinin önüne geçerek yol çalışmasını durdurup, nöbete başladı.

Olayların ardından Kavrun ve Samistal yaylalarındaki yol yapım çalışmalarına ara verildi. Her iki yayladaki iş makineleri valilik kararı ile durdu.

"Baltalar elimizde, uzun ip belimizde"

İşte bu sözler eşliğinde yola çıktı talancı zihniyet. Bu talancı zihniyetin artıkları Rize Valisi, Belediye Başkanı, Gümrük ve Ticaret Bakanı **Nurettin Canikli** gibileri günlerdir halkın tepkisine karşı "yeşil yolu" savunan ve ortada bir ağaç katliamı olmadığını iddia eden açıklamalar yapıyor.

Karadeniz Bölgesi'nde 8 ilin yaylalarını birbirine bağlayacak 2 bin 600 kilometre uzunluğundaki "Yeşil Yol" Projesi, Rize'den İstanbul'a tepki ile karşılandı ve yaylaların ranta açılmasına, doğanın satışa çıkarılmasına karşı isyan edildi.

8 ilin yaylarının "Yeşil Yol" adı altında birleştirilmesi "Arabanızla Samsun'dan gireceksiniz, Artvin'den çıkacaksınız. Bir seferde tüm yaylaları görebileceksiniz" şeklinde şirin sözlerle, kulağa hoş gelen ifadelerle bir algı operasyonu yaratılmaya çalışılıyor.

Ancak Karadeniz halkı "Yeşil Yol"un esasta **"baltalar elimizde, uzun ip belimizde, biz gideriz ormana hey ormana"** şarkısında olduğu gibi amacın ağaçlarına canına okuyarak rantın yolunu açmak olduğunun gayet farkında.

Karadeniz halkı, çeşitli devrimci, demokrat, ilerici kişi ve kurumlar, burada esas amacın turizm ile birlikte turizm olarak satılmak istenen el değmemişlik, doğallık olduğunu bilmekte ve isyanını buradan yükseltmektedir.

HES'ler, taş ocakları, madenler, termik ve nükleer santral projelerinden sonra Karadeniz yaylalarının ranta, talana ve imara açılması, bin yıllık topraklarımız ve taşlarımız ile dağlarımızın, kültürümüzün yerle bir edilmek istenmesidir.

Turizme açıyoruz diye delik deşik edecekler doğayı

Başka açık bir gerçek ise yol güzergâhında bulunan maden yataklarının işletmesinin ve nakliyatının açık bir hale geleceğidir.

"Yaylaları ve turizm merkezlerini birbirine bağlayan, bölgeye gelen yerli ve yabancı turistlerin güvenli bir şekilde seyahat etmesine imkân sağlayan doğayla bütünleşik bir turizm projesi" olarak tanımlıyor projenin uygulayıcısı Doğu Karadeniz Projesi Bölge Kalkınma İdaresi (DOKAP) "Yeşil Yol"u. Ancak çok

net olarak karşımızda duran gerçek, **Doğu Karadeniz Turizm Master Planı** adlı projeyi hayata geçirmek olduğunu gösteriyor. Yeşil Yol olarak tanımlanan 2600 kilometrelik yolun tamamlanmasının ardından sıra 38 ayrı yerde turizm merkezlerinin yapılmasına gelecek. Bu plana uygun hareket edildiğinde büyük otobüslerin girmesi, yüzlerce otel vb'leri ile kitlesel turizmin girmesi ile bölgede yaşam süren birçok çeşit canlı ve Karadeniz'in o eşsiz doğası yok edilecek. Her yerin arabayla erişilir olması her yerin birbirine benzetilmesi, sıradanlaştırılması demek. Yani "yeşil yolun" kaos, talan ve kirlilikten başka bir şey olmadığı gerçeği karşımızda çıplak bir şekilde durmaktadır.

Alayı rantçı, yalancı bunların

Projeyi savunan bir "dizi" rantçı, talancı zihniyet bozuntusundan biri olan bir "turizmcisi" olan **Şükrü Fetahoğlu**, "Bugün Uzungöl bitmiştir, batmıştır. Dar alanda bir sürü otel yapıldı, sokakta yürüyemezsiniz bile. Plansızlık, imarsızlık orayı mahvetti. Yeşil Yol güzergâhındaki yerler bir an önce turizm alanı ilân edilip düzene kavuşmalı" şeklindeki savunusu daha geniş alana yayılmalı, daha çok para kazanmalı anlamına gelmektedir.

Yeşil Yol Projesi kapsamında, Rize'nin Çamlıhemşin ilçesi Ausor, Hacane ve Husor yaylalarında ağaç katliamı oldu. Oysa Rize Valisi **Ersin Yazıcı**, Yeşil Yol kapsamında

tek bir ağaç dahi kesilmediğini söylememiştir. Bildik bir yalan, bildik bir aldatmaca devam ediyor.

Herkesin bildiği gerçeği, projeyi savunacağım derken Gümrük ve Ticaret Bakanı **Nurettin Canikli**'nin sözleri kendini ortaya koydu. Canikli tepkilerin olduğuna dair sorular üzerine, "Yeşil yol aynı zamanda yeşile zarar vermeden buraların turizme açılmasının bir yansıması esas itibarıyla" dedikten sonra, "zarar vermez demek mümkün değil ama en az zararı verecek şekilde bir proje olarak dizayn edildi hayata geçirildi" dedi. Doğayı talana açacaksın sonra "az zarar verdik" diyerek kendini savunacaksınız; hoyratlığın, ikiye yüz lülüğün resmi değil de nedir bu? Canikli'nin pişkinliği bununla da bitmiyor.

Ordu Belediye Başkanı Başkan Enver Yılmaz'ın sözleri ise yorum-suz: "Ordu'da bir doğa tahribatı yok. Doğaya, tabiata, doğal güzelliklere yönelik bir saldırı olduğu takdirde onu ilk önce koruyacak olan şehrin belediye başkanı olarak bizleriz" dedi.

"Arduç ailesi yalnız değildir"

İstanbul: Çevre örgütleri ve dernekleri, Dersim Peri Vadisi'nde açlık grevlerinin 9. gününde olan Arduç ailesine destek vermek için 13 Temmuz günü İTÜ Maslak Kampüsü önünden LİMAK'a bir yürüyüş gerçekleştirdi.

Dersim'de kaçak olarak inşa edilen Pempelik Barajı için suların tutmasıyla köylerinde mahsur kalan Arduç ailesi-

Trakya Halkı Termik Santrallere Karşı!

H. Merkezi: Tekirdağ'ın Çorlu ilçesine bağlı Misinli Mahallesi'nde yapılacak istenen termik santral ile ilgili toplantı halkın tepkisi üzerine yapılmadı. Trakya'nın en verimli tarım alanlarının üzerine yapılması planlanan termik santral, çevre düzeni planına aykırı olması gerekçesiyle bölge halkı ve demokratik kitle örgütleri tarafından protesto edildi.

Yaşam alanlarına müdahale etmelerini istemeyen binlerce kişi toplantı yapılacağı yere dövizlerle katılıp eylem örgütleyince, durumu gören yetkililer toplantıyı yapmadan alandan ayrıldı.

Doğal Yaşamı Koruma Kırıklirelili Temsilcisi **Göksal Çiğdem** "Gelecek nesillerin yaşam alanına yapılan bu müdahalelere izin vermeyeceklerini ve doğaya yönelik yapılan her müdahalenin karşısında yer alacaklarını" söyledi.

Arduç ailesi kazandı!

Dersim: Dersim-Elazığ-Bingöl sınırları arasında kalan, kaçak olduğu için yapıyı Elazığ 2. İdari Mahkemesi kararıyla durdurulmasına rağmen yapıyı devam eden Pambelik Barajı'nın su tutmasıyla tüm yerleşim yerleriyle bağlantıları kesilen Adile-Ayhan Arduç çiftinin başlattığı açlık grevi 10. gününde zafer ile sonuçlandı.

Valilik yaptığı açıklama ile köprü talebini kabul ettiğini bildirirken açıklama yapılmaması halinde kitlesel olarak açlık grevi yapacağını belirten Dersim halkı zaferi coşku ile karşıladı. Sağlık durumu kötüleşen Arduç ailesi hastaneye kaldırıldı. **Adile Arduç** "Bu sonuç direnişin ve halkın birlikte mücadelesinin sonucudur. Herkese teşekkür ediyoruz" dedi.

Oruç tutmayan Alevi aileye linç girişimi

H. Merkezi: Bursa'da Alevilerin yoğun yaşandığı Kestel ilçesinde Alevi bir aile oruç tutmadıkları için linç girişimine maruz kaldı.

Edinilen bilgiye göre, parka giden Gün ailesi, küçük çocukları için dondurma almak üzere gittiği dondurmacıda hakarete maruz kaldı. Anne **Nurgül Gül** ile dondurmacı arasında tartışma çıktı. Dondurmacı, anne ve çocuğunu iş yerinden uzaklaştırdı. Bu durum üzerine olaya dahil olan baba **Daimi Gül** ile dondurmacı arasında arbede çıktı. Aile arbede sonrası evlerine dönerken dondurmacı ve iki kişinin saldırısına maruz kaldı.

Demir çubuk ve levyelerle gerçekleşen saldırıda anne Nurgül Gül'ün boynunda kırıklar oluştu. Baba Daimi Gül ise aldığı demir sopası darbeleri ile ağır yaralandı. Küçük çocuğun da saldırı sırasında yaralandığı öğrenildi.

Alevilere saldırılar Meclis gündemine taşındı

H. Merkezi: HDP İstanbul Milletvekili Ali Kenanoğlu, Çapa Tıp Fakültesi Hastanesi'nin dahiliye bölümünde görev yapan doktor **Şeref Demirel**'in Alevi bir hastaya yönelik ayrımcı tutumunu Sağlık Bakanı Mehmet Müezzinoğlu'nun gündemine taşıdı.

Ne olmuştu?

İbrahim Kartal adlı hasta, Çapa Tıp Fakültesi Hastanesi'nin dahiliye bölümünde görev yapan Prof. Dr. Mehmet Şeref Demirel'e muayene olmuş; muayene sonrasında Dr. Demirel, Kartal'a nereli olduğunu sormuştu. Sivas Kangallı olduğunu öğrendikten sonra Alevi olduğunu öğrenen doktor, hasta İbrahim Kartal'a inancı üzerinden hakaret etmişti.

Alevilere ve Gezi direnişçilerine hakaret eden Demirel, "Sana ilaç yok" diyerek hastasına ilaç yazmamıştı.

Birileri eğitim bozuldu mu dedi?

Bir şeyin bozulması için onun önceden sağlam olması gerekiyor. Doğallığında eğitim sistemi bozulmadı, o esasında TC'nin ölü doğan çocuklarından biriydi. Hal böyle olunca yeni yapılan değişikliklere yapılan yorumlar da, yapan kişinin ya da kurumun baktığı pencereye göre değişiyor. Bursası önemli, çünkü CHP zihniyetinin karşı çıktığı nokta temelde birbirinden çok farklı. CHP (anlayış olarak) kendi iktidarı dönemindeki eğitim sistemine özlem duyarken biz devrimciler ise "sil baştan" bir değişikliği savunuyoruz. Bu farklılıklara yazının içerisinde değineceğiz tabii ki ama gelin şu dershanelerin "belirsizliğine" bir göz atalım.

"Ekmek gibi su gibi muhtacım sana derslane"

Ülkemizde üniversiteye girmek için derslane kapılarından geçmek mecburi. Bazı liselerde temel derslerin bile "öğretmen eksikliğinden" kaynaklı yıllarca boş geçtiği düşünüldüğünde ihtiyacın boyutu daha da derinleşmekte.

Zaten onca atanamayan öğretmen bizim ülkemizde değil de Papua Yeni Gine'de olduğu için yapacak bir şey de yok! Tabii, devlet ne yapsın "öğretmen" yok! Bu yüzden son çare olarak okullara imam atanıyor!

Neyse konumuza dönecek olursak, lise eğitimi alan bir öğrenci (eğer binlerce lira verip özel okullara gitmiyorsa) üniversiteye girmek için dershanenin kapısını çalmak zorunda. Milyonlarca öğrencinin olduğu ülkemizde derslane üzerinden dönen paralar dudak uçuklatacak cinsten. Yani denge şu: Okuldaki eğitim sistemini bozuk yarat, öğrenciyi derslaneye muhtaç et, üniversiteye girebiliyorsa sonra bir de KPSS kurslarına yolla ve eğer bu aşamalardan "ölmeden" geçerse (ölmeden diyoruz çünkü derslane parası veya üniversite "haracı" için inşaatlarda hayatını kaybeden öğrencileri unutmamak) bir yerde modern köle yap! İşte TC'nin ölü doğan eğitim işleyişi özetle bu.

Hanımış benim kapatılan dershanem?

"Dershaneler kapatılacak Allahın izniyle" diye feryat figan eden R.T. Erdoğan'a cevap AYM'den geldi; dershaneleri kapatan veya "okula" dönüştüren ön yasayı iptal etti. Dershaneler konumunu korurken, liselerden kayıtlarını sildirip okula dönüşen dershanelere kayıt yaptıran ve binlerce lira veren öğrenciler ise şaşkın vaziyette. Zira zaten gelecek kaygısını had safhada yaşayan binlerce genç bir yeni belirsizliğe daha itilmiş oldu.

Son seçimlerde yenilgi alan Erdoğan, iktidardayken derslane sahipleri, cemaat ve Kemalist tekellerle arayış bozmuş ve onlara kızgınlığını "alın size derslane" diyerek göstermek istemişti. Fakat evdeki hesap çarşıya uymadı. Ülke ekonomisindeki etkisi önemli olan bu sermayedarlar "bağımsız" hukuku etkilemiş olacak ki böyle bir kararın çıkmasına vesile oldular. Erdoğan'a da "Hanımış benim kapatılan dershanem" demekten başka yol kalmamış oldu.

Paran mı yok? O zaman sizi şöyle alalım biz...

Dershaneler ve var olan eğitim sistemi, aslında parası olanın okuyacağı bir eğitim sistemidir. Yoksul, emekçi halklara okul kapılarını kapatmak için tasarlanan bu sistem (dershaneli ya da dershanesiz arada çok fark yok)

devam ettiği sürece eğitim sorunu bu ülkede sona ermeyecektir.

Zorunlu din dersleriyle asimile politikasını eğitim alanında dayatan, tek dil ilkesinden vazgeçmeyerek inkarcı bir politika izleyen ve okulları birer ticarethaneye çeviren bu sistem ortadan kalkmak zorundadır. Çocuklarının okul kitaplarını alamadığı için intihar eden babaların olduğu bir ülkede, yaşam sana paran kadar sunuluyor. "Paran mı yok o zaman öl" diyor adeta.

Ne dershanelere muhtaç bir eğitim sistemi, ne de çarpık, tek tipçi bozuk eğitim sistemi! İki arasında tercih yapmak zorunda değiliz. Bizler demokratik, bilimsel, parasız, anadilde eğitim hakkı mücadelesini yükselttiğimiz sürece kazanacağız. Bu yüzden dershanelerin kapatılıp açılması halk gençliği için bir şey ifade etmiyor. Bu kavga, esasında "iki kötü" arasındaki kavgadır. Tercihimiz, eğitim sistemini yap-boz oyununa çeviren egemenlerin dayatmaları arasından değil, kendi değiştirme gücümüz ve inancımızdan yana olmalıdır.

Hasta Mahpuslara Özgürlük

İstanbul: Hapishaneler de uygulanan insanlık dışı dayatmaya karşı direnenlerin ve içeridekilerin seslerini dışarıya taşıyanların bir araya geldiği F Tipi oturma eylemi, "Gerriye dönüşümü olmayan hastalıklara maruz kalan ve her an ölüm haberi almaktan yorulduğumuz bu dönemde bir bayram geçiriyoruz. Bu haftaki basın açıklaması Kobanê'de yaralanan ve kısa tedavi sonrası tutuklanan Savaş Sönmez için olacak" sözleri ile başladı.

Basın açıklamasını okuyan sanatçı **Pınar Aydınlar**, Sönmez'in durumu hakkında bilgi verdi ve "Sönmez'in derhal serbest bırakılmasını istiyoruz" dedi. Eylem sloganlarla sona erdi.

"Çiçek bırakacak mezarımız olsun!"

İstanbul: 538 haftadır kayıplarının akıbetini sormak için her Cumartesi Taksim Galatasaray Lisesi önünde toplanan Cumartesi Anneleri 18 Temmuz günü gözaltında kaybedilen Hasan Gülünay için bir araya geldi.

Eylemde ilk olarak 1995'de İzmir'de kaybedilen Murat Yıldız'nın annesi **Hanife Yıldız** konuştu. Yıldız konuşmasında şunlara vurgu yaptı: "Biz adaleti sizin için de kendimiz için de arıyoruz. Çiçek bırak-

acak mezarımız olsun."

Hasan Gülünay'ın kızı **Deniz Gülünay** konuşmasında, "Adalet hesap sordukça yerini bulacak. Devlet babamı katletti ama dört tane Hasan geliyor. Mücadeleyi kazanana kadar sürdüreceğiz" dedi.

Eylemin sonunda okunan açıklamada: "Bizler buradan bir kez daha sesleniyoruz. Kayıplarımız bulunana dek ada-

let arayışımız sürecektir." denildi. Konuşmanın ardından eylem sona erdi.

Aman "Fotoğraf Makinesi" ile dolaşmayın!

Politik duyarlılığa sahip, dünyayı "sadece benden" ibaret görmeyen, coğrafyasındaki zulme göz kapamayan dört üniversiteli gencin öyküsüdür bu. Bir şeylerin doğru gitmediği sadece onların değil, önemli bir kesimimizin aklında. Onlar ise doğru gitmeyi nasıl doğru kılarız diye düşünmüşler. Varmışlar, bir şeylerin yanlış gittiği yerlere; Cizre'ye. Artık bir şeyler doğru gitmeli diye düşünen genç arkadaşlarımız onlar: **Elif Kaya, Turan Canyıldız, Yetkin Kılıç** ve **Fatih Hatayoğlu**. Cizre'deki gelişmeleri yakından takip etmek, Türkiye'nin en genç belediye başkanı olan Leyla İmret ile söyleşi yapmak ve Roboski şehitleri ailelerinden olan HDP Şirnex milletvekili olan Ferhat Encü ile görüşmek üzere Cizre'ye giden dört genç şimdi Şirnex T Tipi Hapishane'de tutsak.

"Yav arkadaş bu devletin Kürtlerle ne alıp veremediği var?"

"Yav arkadaş bu devletin Kürtlerle ne alıp veremediği var?" diye basitçe sorarak Cizre'nin yolunu tutmuşlar. Yanlarına akıllarındaki soruların yanıtlarını fotoğraflarla, ses kayıtlarıyla tarihe not düşebilecekleri iki şey almışlar; fotoğraf makinesi ve ses kayıt cihazı.

Elbette farkındalar, devletin Kürtlerle ne alıp veremediği olduğunun. Lisede, üniversitede tarih dersi alan ve az biraz sorgulayan herkes düşünmüştür, ders kitaplarında Kürt kelimesi "Kürt Teali Cemiyeti" dışında hiçbir yerde geçmez. O da hain bir örgütlenme olarak gösterilir, dış güçlerin kullandığı bir Kürt örgütü olarak ifade edilir. İnsanların daha küçükten beyinlerine, damarlarına, akıllarına enjekte edilen bu zehrin panzehri arar dört genç.

Dört genç insan Yeni Demokrat Gençlik dergisinin okurlarıdır. YDG 20 yılı bulan yayın hayatına aylık bir şekilde devam eden, halk gençliğinin sesine ses/soluğuna soluk katmaya çalışan bir dergidir. YDG politik bir anlayışı ifade eder. Bahsettiğimiz anlayış, nerede bir haksızlık, zulüm, baskı varsa orada olmaya çalışmakla yaşamın içinde var olur.

"YDG size ne etti?"

YDG; 301 kişinin katledildiği Soma kat-

liamının yıl dönümünde oradadır. Tecavüze, şiddete, erkek egemen zihniyete karşı Özgecan Aslan'ın davasıdır. Çoğu çocuk 35 Kürt köylüsünün katledildiği Roboski'dedir. YDG ötekileştirilen, katledilen LGBTİ'lerin yanında Onur Yürüyüşü'ndedir.

Dersim'de, Karadeniz'de yıldönümü olan 6 Kasım'da öğrenci gençliğin sorunları ve hakları için sokaktadır. Rojava'nın Kobanê Kantonu'na IŞİD tarafından gerçekleştirilen saldırıyla Riha'nın (Urfa) Pîrsus (Suruç) ilçesi sınır köylerinde başlayan direnişin en başından taa bu günlere Rojava'yı sahiplenendir. Sivas katliamının daha geçtiğimiz birkaç gün önceki yıldönümü eyleminde, Sivas'ta Alevi halkıyla birliktedir.

YDG İstanbul'un ortasında göz göre göre katledilen Hrant Dink ile Ermeni'dir. Ermenistan devleti tarafından Hocalı'da katledilen Azerilerin yanındadır. İnançlarından ötürü üniversitelere alınmayan, horlanan, sistem tarafından ezilen türbanlı gençlerin yanındadır.

"Demokratik" diye yutturulmaya ve "demokrasinin" yerine geldiğine kanıt olarak gösterilmeye çalışılan seçimlerde dahi üyeleri katledilen, büroları bombalanan HDP'nin yanındadır. Seçim çalışmalarında, aktif olarak halkımız için "güzel" şeylere hizmet etsin diye HDP ile beraber çabalayandır.

YDG ezen kesimlere karşı, ezilen halkın yanında naçizane olarak elinden geleni yapan bir anlayıştır.

Örgüt üyeliğine delil; "Fotoğraf makinesi" ve "ses kayıt cihazı"

Dört genç arkadaşımızın bu duyarlılığa sahip olması onların tutuklanması için "delil" olmuştur. Ha, özür dileriz asıl deliller "fotoğraf makinesi" ve "ses kayıt cihazıdır." Evet; "bombalı eylem yapacakları, ülkeyi kana bulayacakları, silahlı örgüt üyesi oldukları" iddialarıyla gözaltına alınan ve tutuklanan dört üniversite öğrencisinin üzerinden ne bomba çıkmıştır, ne silah. Yanlarında sadece fotoğraf makinesi ve ses kayıt cihazı vardır.

Bir gün olur da Türkiye Kürdistanı ilerine yolunuz düşerse yanınıza sakın fotoğraf makinesi ve ses kayıt cihazı almayın. Bunlar "iç güvenlik paketinin" de etkisiyle artık olağan şüpheli olarak gözaltına alınmanıza ve "silahlı örgüte" üye olduğunuz anlamına gelebilir. Ha "suçsuz" olduğunuza ne kadar inansanız da ortada zaten bir iddianame yoktur. Tutuklanmanıza yapılan itiraz hemen redd edilir. Mahkemenizin ne zaman görüleceği de "fotoğraf makinesinden" delil yatanların işine kalır. Anneniz ve babanızla mutlaka vedalaşın, hapishaneden ne zaman çıkacağınız da belli olmayacaktır. Çok absürt ama gerçek böyle.

Ne yapılabilir diye sorulabilir. Elbette çok şey yapılır. Ama ilk elden, bu yazı ve silesiyle tutsak genç arkadaşlarımıza mektup yazılıp yollanabilir. Belki mektubun içine de güzel bir fotoğraf bırakarak.

(Ankara Üniversitesi İletişim Fakültesi Öğrencisi)

Sürgün edilen öğretmen için basın toplantısı

İzmir: Sosyal paylaşım sitesinde HDP logolu paylaşımları nedeniyle sürgün edilen öğretmen için Eğitim-Sen 14 Temmuz günü bir basın toplantısı düzenledi.

Eğitim-Sen üyesi öğretmen **Mehtap Yurtsever Ateş**'in Kemalpaşa Ferzent Bulum Anadolu Lisesi'nde görev yapmakta iken sosyal paylaşım sitesindeki paylaşımları gerekçe gösterilerek açılan soruşturma sonucunda Torbalı Kız Meslek Lisesi'ne sürgün edildi.

Ferzem Bulum Anadolu Lisesi Müdür Başyardımcısı **Ali Kılıncı**'nın şikayeti üzerine, öğretmen Mehtap Yurtsever Ateş, HDP Eş Genel Başkanı Selahattin Demirtaş'ın ve HDP logosunun yer aldığı görselleri paylaşması nedeniyle kınama cezası verilerek Torbalı'ya sürgün edildi.

Eğitim-Sen İzmir 1 No'lu şubede bununla ilgili bir basın açıklaması yapıldı. Basın açıklaması, baskıların asla kendilerini yıldırmayacağı yönünde vurgularla sonlandırıldı.

Sarıgazi Gençlik Dayanışması'ndan eylem

Sarıgazi: YDG'nin de bileşeni olduğu Sarıgazi Gençlik Dayanışması 15 Temmuz günü "Uyuşturucu, Yozlaşma ve Gerici Faşist Örgütlemelere Geçit Vermeyeceğiz" şiarı ile bir yürüyüş yaptı.

Sarıgazi gibi emekçi ve gençliğin yoğun olduğu mahallelerde yozlaşma ve uyuşturucu kullanımını artmaya başlaması ile birlikte devrimci ve demokrat gençlik örgütleri gençlik dayanışması oluşturarak mahallelerde uyuşturucu kullanımının artışını durdurmak ve çeteleşmeyi engellemek için etkinlik, toplantı ve yürüyüş gibi çeşitli faaliyetler örgütleyor.

Bu etkinliklerden biri de 15 Temmuz günü gerçekleştirildi. Sarıgazi Gençlik içerisinde YDG'nin de bulunduğu dayanışma Vatan İ.Ö.O. önünden Demokrasi Caddesi'ne yürüdü. Demokrasi Caddesi'nde yapılan basın açıklamasında açıklamayı YDG'li **Sabahattin Bal** yaptı. Bal, Sarıgazi gençliğini saldırılara karşı birlik olmaya ve örgütlenmeye çağırdı.

Tutsak YDG'liler için Erzingan'da eylem

Erzingan: Tutuklanan YDG'liler için Erzingan'da 15 Haziran günü YDG tarafından bir basın açıklaması düzenlendi. Eylemde; "Gözaltılar, tutuklamalar, baskılar bizi yıldıramaz", "Yaşasın örgütlü mücadelemiz", "Devrimci irade teslim alınmaz" sloganları atıldı.

Ulular Belediye binası önünde

gerçekleştirilen eylemde, hiçbir delil olmadan tutuklanan YDG okurlarının, davalarına yapılan itirazın da sonuç vermediğine ve tutukluluk hallerinin keyfi bir biçimde devam ettirilmediğine değinildi.

Belediye binası önünde kitle adına okunan basın açıklamasında 4 YDG'linin derhal serbest bırakılması talep edildi.

özgür gelecek

Pêşeroja Azad

Kendi Yaşam Alanlarımızda Mahkûm Olmayacağız, Kimliğimizi ve Kültürümüzü Yaşatacağız!

Direnış, mücadele ve kazanımlarla dolu bir yılın üzerine Dersim, 15. **Munzur Kültür ve Doğa Festivali** ile bizleri karşılamaya hazırlanıyor.

Bu bir yıl, ciddi bir saflaşma ve ege-menler tarafından halka yönelik kamplaştırma saldırıları ile geçti. AKP hükümeti ve R. T. Erdoğan, tekçi politikaları ve nefret söylemleri ile kendine yedekleyebildiği kitleyi elinde tutmaya, karşısında gördüklerini de korku imparatorluğu içerisinde yıldırma çalıştı.

Ancak gerek ülkemizde gerekse de uluslararası arenada süreç AKP'nin dile-diği gibi gitmedi. Rojava'da Kürt halkının haklı mücadelesine karşı, gerici çeteler, AKP tarafından desteklendi. Ortadoğu halklarına karşı her türlü katliamı yapan, tecavüzcü ve kadınları köle pazarlarında satan, icraatları ile Ortaçağdan kalma bir çete olan DAİŞ'e Türk devleti tarafından her türlü imkân sağlandı. Rojava'da elde edilen Kürt kazanımlarına karşı DAİŞ'in lojistik ve savaşçı ihtiyacının çözümünde Türkiye, transit bir geçiş ülkesi haline geldi. Tüm bu uğraş ve çabalar karşısında yenilenler AKP ve DAİŞ çetesi olurken kazanan ise her ulus ve milliyetten katılanlarla güçlenen Kobanê direnişi ve Kürt halkı oldu.

7 Haziran seçim süreci de benzer bir tablo ile sonuçlandı. Seçim mitinglerinin bombalanmasından HDP faaliyetçilerine yönelik linç girişimlerine, il-ilçe bürolarının bombalanmasından kurşunlanmasına, her politika HDP'yi baraj altında bırakmaya yönelikti. AKP tehdit ve kışkırtmayı seçim kampanyasının merkezine oturtmasına karşın 7 Haziran'da başarılı olamadı ve HDP yüzde 13'ü aşan bir oy oranı ile seçimden kazanım ile çıktı.

AKP tüm bu icraatlarının yanı sıra, gözüne çarpan her metre kare yeşile, akan her damla suya düşmanlığını gös-

terdi. Kâr hırsıyla her alan gözden çıkarıldı, yandaş şirketlere pazarlandı. Ege'de binlerce zeytin ağacı katledildi, Karadeniz "Yeşil Yol Projesi" ile insan-sızlaştırılmak istendi. Türkiye'nin dört bir yanında izinsiz HES'ler, barajlar inşa edilerek doğaya savaş açıldı. Akkuyu'da temeli atılan Nükleer Santralle Türkiye halkı ciddi bir tehlikenin içerisine atıldı.

Kadınlar, LGBTİ'ler, Kürtler, Aleviler, gençler AKP'nin hedefinde olmaktan kurtulamadı. Toplumun her kesiminden insanın hak talebi; mahkemede yargı engeline takıldı, sokakta kolluk gücünün azgın saldırısıyla karşılandı. Bu saldırılar "iç güvenlik paketi" ile de AKP için bir zırh haline getirilmek istendi.

Yöntem farklı amaç aynı!

Geçtiğimiz bir yıl içerisinde yaşananların izdüşümüne Dersim'de de rastlamak mümkün. Dersim, başta Kürt ve Alevi kimliğinden dolayı devletin düşmanları arasında her dönem yerini almıştır. Bu niteliğiyle, asimilasyon politikalarına maruz kalmış, insanlar kültürlerinden kopartılmak istenmiştir. Ancak Dersim'in boyun eğmeyen, mücadelecî yönü onu "çıbanbaşı" yapmıştır.

Bu yıl kutlanılacak olan, resmi olarak 15'inci, fiili olarak da 16'ıncı Munzur Kültür ve Doğa Festivali de Dersim'in bu mücadelecî niteliğini barındırmaktadır.

90'lı yılların sonlarında örgütlenmeye başlanan Munzur Kültür ve Doğa Festivali, Dersim halkının toprağından koparılmasına, kimliksizleştirilmesine karşı bir mücadele alanı olarak ortaya çıktı. Köy boşaltmalar sonucunda toprağı, yaşam alanını terk etmek zorunda kalan Dersim köylülerinin geri dönüşlerinin sağlanması, Dersim halkına uygulanan kısmi ambargonun tamamen ortadan kalkması için, Munzur Kültür ve Doğa Festivali bir direniş alanıydı.

Bugün devletin uygulamaları her ne kadar farklılaşsa da amaç aynı. Dersim'i insansızlaştırmak, Dersim halkını yaşam alanlarından kopararak kimliksizleştirmektedir. 90'lar ve daha önceki süreçte köy yakmalarla, köy boşaltmalarla, yayla yasaklarıyla, ambargolarla insanları zorunlu göç ettirenler, bugün HES, baraj, siyanürle altın aramalarla Dersim'i insansızlaştırmak ve kimliksizleştirmek istemektedir.

Dersim'in dört bir yanına yapılması planlanan/yapımına başlanan HES'lerle, barajlarla, Dersim sular altında bırakılmak istenmekte, tarihi ve doğası yok edilmeye çalışılmaktadır. Devletin bu planlarının hayata geçmesiyle birlikte, Dersim bir bataklık şehri olacak ve değil üzerinde bir insan, tek bir kurbağa bile yaşayamayacaktır!

Nazımiye'de Peri Suyu, Çemişgezek'te Tağar Çayı, Mercan ve Pülümür Vadileri, Munzur Suyu kaçak barajlarla doldurulmak istenmektedir. Munzur Vadisi'nde yapılması planlanan 26 HES projesi bulunmaktadır. Bu projelerin yaşam bulmasıyla birlikte 117 km'lik akıntılı su mesafesi olan Munzur Suyu durgunlaşmış göl sahası haline gelecektir. Munzur Suyu yakınlarına kurulu olan 84 köy su altında kalacaktır.

Yapılması planlanan ve yapımına başlanan birçok HES projesinin ÇED raporu ve yapım izin belgesi yoktur. Bu belgeler bir yana, 1985 yılında yapımına başlanan ve 2003 yılında elektrik üretmeye başlayan, Mercan Vadisi'ndeki Mercan Hidro Elektrik Santrali'nin herhangi bir izin başvurusu dahi bulunmamaktadır.

Nazımiye ve Bingöl arasındaki Peri Vadisi'nde bulunan Pembelik Barajı da bugün izinsizdir. Danıştay'ın yürütmeyi durdurma kararına rağmen bugün su tutmaya devam eden Pembelik Barajı

nda Arduç ailesi hapsedilmişti. Limak şirketinin verdiği taahhütleri yerine getirmemesi sonucu Arduç ailesinin evleri, suyun içerisinde bırakılarak karayla bağlantısı koparılmıştı.

Devletin Arduç ailesi üzerinden bizlere verdiği mesaj, "ya bu toprakları terk edeceksiniz ya da kendi yaşam alanlarımızda hapsolacaksınız"dır. Ancak Dersim halkının da direnişi sonucu kazanan Arduç ailesi gibi Dersim halkı olacaktır!

Dersim bir taraftan baraj, HES yapımları ile boğulmak ve çevresinden yalıtılmak istenirken bir taraftan da halkın vereceği direnişe karşı devlet, savaş yatırımını yapmaktadır. Dersim'de son 2 yılda 10'un üzerinde kalekol inşa edilmiştir. Geçmişten günümüze, yozlaştırma merkezleri olarak da kullanılan karakollar güçlendirilmek istenmektedir.

Munzur Kültür ve Doğa Festivali, kutlanmaya başladığı günden bu yana, kimliğine sahip çıkışın, toprağı ve yaşam alanına bağlılığın, asimilasyona karşı duruşun, direniş biçimlerinden bir tanesi olmuştur. Elbette Munzur Kültür ve Doğa Festivali kimliğimizi ve kültürümüzü yaşatabilmenin tek yolu değil, bu yoldaki mücadelenin küçük bir arenasıdır. Bu minvalde festivallerin içeriği de bu özüne daha uygun halde olmalıdır.

Son yıllarda çokça dillendirilen bir gerçeklik olarak Munzur Kültür ve Doğa Festivali'nin özünden koptuğuna dair düşünceler mevcut. Munzur Kültür ve Doğa Festivali'nin çıkış ve bugünkü amacına daha uygun hale getirilebilmesi için, festivallerin örgütlenme aşamasında daha katılımcı, daha kolektif bir yol izlenmelidir. Bunun dışında en önemlisi de Dersim halkının, festivallerin örgütlenme sürecinde daha aktif bir rol üstlenebilmesinin önu açılmalıdır.